

ANTONIO BERLESE

VIA ROMANA, 19 — Firenze

Centuria seconda di Acari nuovi

Alle collezioni di Acari ricordate nella prima Centuria, dalle quali ho tratto molta messe di specie nuove, si sono aggiunti ora gli invii di museo dei boschi di Mendon, presso Parigi (i luoghi classici, che hanno fornito al Nicolet i materiali pei suoi *Acarieus des environs de Paris*, 1855), fattimi, con grandissima cortesia dai Chh. Sigg. Prof. Bordage; H. Lecomte; Dr. Camus; ed inoltre la spedizione di abbondante *crivellatura* dei muschi di Longny (Orne), che il Ch. Sign. Cordier E., farmacista del luogo e molto apprezzato studioso di Entomologia, mi ha inviato.

Da così fatto materiale io ho ottenuto moltissime belle specie di Acari, fra le quali talune nuove, che qui, con altre, descrivo brevemente.

PROSTIGMATA.

101. **Smaris spegazzinii** Berl. n. sp. — Rubra, consuetae figurae, quamvis sat elongata. Dorsum (subplauum) foveis rotundis (in quibus nullus pilus est), quatuor in lineam rectam, transversam, inter humeros decurrentem aequedissitis. Propter foveas istas depressio linearis, recta, transversa in supradicta regione perconspicua est. Quatuor foveae conformes, sed minus bene conspicuae sunt in linea. antrorsus arcuata. subhumerali. intersese

magis distantes, ita ut extremae margini eidem corporis sint valde propinquae. Sunt etiam foveae duae, valde obsoletae, in dimidio dorso, duaeque bene conspicuae, latae, in parte postica corporis, intersese sat appressae, a margine postico tamen valde remotae. Sculptura dermatis corporis haec est: Sunt pili simplices, breves, conici, robusti, intersese sat discreti, aequedissiti; retrorsus spectantes; quisque pilus e glandula sphaerica oritur, obscurior, sub dermate conspicua, ita ut corpus totum maculis rotundis aequedissitis, fusciorebus (circiter 20 μ . diam.) maculatum adpareat. Circa pilum autem derma tenuissime striatum est et lineae polygonae concentricae circa pilum quemque conficiunt, undulis linearibus, radiatim e pilo divergentibus obsoletis. Ad 1400 μ . long.; 870 μ . lat. (Forsitan exemplum immaturum est).

Habitat. Collegit ad « La Plata » Cl. Bruck. Speciem pulcherrimam, Cl. Carolo Spegazzini, cuius nomen apud omnes rei naturalis cultores celebratissimum, qui plures mihi species acarorum austro-americanas benignissime misit, summae reverentiae signo, dicatam volui.

102. **Abrolophus spectabilis** Berl. n. sp. — Latior, facie *A. nemorum*, sed aliquanto maior. Corpus nulla macula albicanti insignitum, totum sat infuscatum. Pili dorsi brevissimi (20 μ .), vix antici aliquanto longiores, omnes conici, ad apicem valde attenuati et barbulis exilioribus, suberectis, longioribus (quod fere latitudinem eiusdem papillae attingant), undique dense vestiti. In pedibus et palpis pili lanceolati sunt, sed pariter late barbulati. Crista metopica sat magna, antice valde a vertice remota, postice fere ad constrictionem posthumeralem producta. Pedes sat robusti, omnes sat infuscati, tarsi anticis vix pallidioribus, magnis (600 \times 230), elongatius ovalibus, tibia (620 μ .) vix curtioribus, duplo et dimidio (2,6) longioribus quam lati. Tibia postica tarso sesqui longior (in *A. nemorum* est duplo longior). Papillarum corporis fabrica, tarsi antici magnitudine, statura, aliisque characteribus bene ab *A. nemorum* Europae diversus. Ad 2350 μ . long.; 1700 μ . lat.

Habitat. Nonnulla vidi exempla collecta a Cl. Allmand et Jeanne, in Africa orientali.

103. **Abrolophus albidoinfumatus** Berl. n. sp. — Latus; dorsum maculis albis humeralibus iuxta margines corporis retrorsus valde productis duabusque (una utrinque) ad marginem lateralem, prope corpus extremum, albis, maculis autem omnibus istis gradatim cum caetero brunneo dorsi colore infumatis, quod pili hyalini in maculis albis sint et gradatim obscurantur, denique in medio corpore et ad margines extremos subfuliginei sunt. Pili omnes elongate fusiformes, consuetae fabricae, ad 40 μ . long., peracuti, eademque statura et fabrica super pedes et palpos. sunt, ubi undique medioeriter brunnei: in tarsis primis pallidiores. Crista metopica sat longa, fere usque ad constrictionem posthumerali producta. Tarsi antici magni, elongate amygdaliformes, apice acuti, ultra triplo (3,15) longiores quam latiores. Pedes sat exiles, medioeriter longi. Ad 2400 μ . long.: 1700 μ . lat. (Tarsus primi paris 580 μ . long.).

Habitat. Nonnulla vidi exempla collecta a Cl. Alluand et Jeannelel, in Africa orientali.

104. **Abrolophus simplex** Berl. n. sp. — Immaculatus, sat latus. Pili corporis longi (50 μ .), exiles et sensim fusiformes, barbati, nigri; pedum conici, acutiores, aliquanto longiores (70–80 μ .): tactilesque pedum sat numerosi praecipue in tibia antea, exiles, ad 100 μ . long. Crista metopica sat longa, usque post humeros producta. Pedes graciles et sat longi. Primi paris tarsus elongate ovalis 400 μ . long.: 130 μ . lat., sive circiter triplo longior quam latior. Ad 1900 μ . long.: 1000 μ . lat.

Habitat in Aethiopia meridionale (« Koumli »). Collegit Cl. Rothschild.

105. **Abrolophus magnificus** Berl. n. sp. — A. saturate fuligineus, maculis albis in dorso elegantissime depictus. Maculae sunt: frontalis, subquadrata, sat lata, totum verticem occupans; humerales (utrinque una), subrombicae, obliquae, intersese late discretae, magnae; dorsualis media elongatius ovato-trapezina, magnam partem dorsi medii occupans, impar; analis subrectangula, impar, in extremo postico dorso, usque ad marginem producta. Etiam cristae metopicae apex, in medio dorso, tenui macula alba est signi-

ficatus. Palporum articuli secundi apex articuli que tertius et quartus papillis nigricantibus ornati. Pedes basi carnei, denique toti, etiam tarsi, nigricantes. Tarsus anticus duplo longius quam latus (400×200). Papillae corporis ut in *A. trimaculatus*. Corpus valde elongatum, sive plus quam duplo longius quam latius. Ad 2300 μ . long.; 1050 μ . lat.

Forma junior (1250 μ . long.; 700 μ . lat.) maculis humeralibus et media dorsi confluentibus. Caeterum omnino ut in adulto.

Habitat. Communis ad « La Plata ». Collegit Cl. Bruck.

OSSERVAZIONI. La specie differisce dall' *A. quinquemaculatus* Stöhl. (*Trombid. 5-macul.*) del Guatemala, per la macchia bianca frontale: pei tarsi e la metà apicale dei palpi coperti di peli neri.

106. **Abrolophus incanescens** Berl. n. sp. — Sat latus, fuscus, macula (pilis albis ornata) dorsi albida, frontali (rectangula), humeralibus et postica medioeribus, bene definitis. Adsunt etiam maculae parvulae aliquot laterales (inter humeralem et posticam) margini corporis sat appressae, plures, variae numero et figura, aliquando simul confusae et vittam sat latam longitudinalem sistentes. Palpi carnei, sive nullo pilo nigricanti ornati. Pedes sat crassi et robusti, omnes nigricantes, etiam tarsis fumosis. Tarsi antici sat elongati, sive 2,7 longiores quam lati (e. gr. 320 μ . long.; 120 μ . lat.). Papillae corporis brevissimae (circa 20 μ . long.), aliquot tamen prope cristam metopicam (quod est etiam in caeteris omnibus speciebus huius generis) vix longiores, nigerrimae, consuetae fabricae. Papillae albido-hyalinae sunt in maculis albis, caeteris conformes. Super pedes sunt papillae duplo vel triplo longiores et robustae. Ad 1300 μ . long.; 780 μ . lat.

Habitat. Plurima mihi misit exempla Cl. Bruck, collecta ad « La Plata ».

107. **Abrolophus trinotatus** Berl. n. sp. — *A. trimaculatus* Europae, primo visu similis, sed diversus. Corpus medioeriter elongatum. Crista metopica brevissima; vix post humeros producta. Dorsum macula bina humerali, subrectangula, sat magna, maculae posticae medioeri, impari, usque ad extremum marginem corporis producta, pilis marginalibus ad maculam eandem hyalinis (in *A.*

trimaculato macula postica a margine extremo sat remota est). Palpi toti pilis hyalinis induti. Pedum omnium segmentum primum (subspheroidale) pilis omnibus hyalinis ornatum (in *A. trimaculato*, saltem primi paris pilis nigris obsitum). Pili corporis vel brevissimi, amygdaliformes, vel paulo longiores, non densissimi; pedum duplo vel triplo longiores, sat crassi. Pili tactiles erecti in pedibus omnibus nulli; tantum in tibia primi paris duo sunt (in *A. trimaculato* plures sunt in omnibus pedibus). Pedes longi et exiles; primi paris tarso valde elongato et cylindrico, sive ultra triplo (3,30) longiore quam latiore; (in *A. trimaculato* tarsi antici sunt minus triplo longiores quam latiores, sive 2,70), apice pallido. Ad 1500 μ . long.; 900 μ . lat.

Habitat. Plura vidi exempla collecta ad « La Plata », a Cl. Bruck.

108. **Abrolophus setipapillus** Berl. n. sp. — Mediocriter elongatus. Corpus papillis peculiaris fabricae vestitum, quod sint longae (80 μ .) sed parte media basali non nimis crassa, tota barbulis longis dense vestita: pars media apicalis, setae more simplicis, attenuatissima. Pedes papillis elongate fusiformibus, dense barbularis induti. Papillae haec omnes sunt nigerrimae, exceptis aliquot ad oculos, usque ad marginem summum humerorum, quae sunt hyalinae, quare animal maculis duabus parvis, albicantibus in supradicta regione est insignitum. Pedes sat crassi et longi. papillis non densis obtecti, basi pallidis vel incoloribus, caeterum nigris, inter quas plures setae tactiles erectae, scabratae sunt. Tarsi antici parvi, sed elongati, quod circiter triplo sint longiores quam latiores (300 μ . \times 100 μ .). Palpi papillis, pedum conformibus, sed hyalinis, induti. Crista metopica, fere usque in medio dorso producta. Ad 1300 μ . long.; 800 μ . lat.

Habitat. Nonnulla collegit exempla Cl. Bruck, ad « La Plata ».

109. **Achorolophus brachiosus** Berl. n. sp. — Ruber, elongate ovalis, parum humeratus. Vertex in conum subhyalinum, longum, pilisque magnis basi obsitum productus. Crista metopica parum post secundos pedes producta. Pili corporis non densi, longi

(60 μ .), subspiniiformes, vix tenui et curtiori barbula ornati, sub-erecti. Pedes omnes robusti et longi, sed primi paris validissimi, caeteris et corpore longiores et crassitie saltem duplo caeteros pedes superantes. Pedes primi paris sunt enim longi: 2300 μ . et eorum articulus tertius (femur), caeteris crassior, est 190 μ . lat. Tarsus circiter 300 μ . long. Pedes caeteri non ultra 100 μ . sunt crassi. Ad 1550 μ . long.; 600 μ . lat.

Habitat. Plurima huius speciei exempla (variae staturae, sed maximum est quod descripsi) vidi collecta ad « La Plata » a Cl. Bruck.

110. **Achorolophus humeratus** Berl. n. sp. — Cinnabarinus, sat curte ovatus, valde humeratus, pedibus anticis et posticis corpore multo longioribus, ita ut pedes subclavati adpareant. Crista metopica areola antica in mucronem conicum, longiusculum producta. Pili corporis barbatulo-plumosi, variae magnitudinis, quod plures sint minores, inter quos, aequedissiti et minus numerosi, alii sunt, supradictis saltem triplo longiores et robustiores. Ad 1300 μ . long.; 850 μ . lat.

Habitat « Koumhi ; Onotchocha », in Africa orientali. Collegit Cl. Rothschild.

111. **Bdella anomalicornis** Berl. n. sp. — Rubra, abdomine infuscato, subglabra: Rostrum valde longum (fere ut in *B. longicornis* Europae). Palpi longiores, fere articulo toto postremo haustellum superantes. Praecipuus huius speciei, inter congeneres, character est longitudo artienli quarti palporum. Articulus iste enim triplo longior est quam articulus quartus et dimidiam longitudinem postremi aequat. Longitudo segmentorum 2-5 in exemplo quod describo est: art. 2.us = 270; 3.us = 40; 4.us = 110; 5.us = 220 μ .. Latitudo segmentorum omnium circiter 30 μ .. Rostrum 420 μ . long.. Palporum articulus postremus setis inter sese longitudine subaequalibus, nec artienlo 5.º longioribus, sive 220 μ . auctus. Ad 1250 μ . long.: 730 μ . lat.

Habitat. Plura vidi exempla collecta ad « La Plata », a Cl. Bruck.

SUBGEN. **DACTYLOSCIRUS** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Scirus*. Differt propter tarsos omnes non apice attenuatos et peculiari papilla digitiformi utrinque ad apicem armatos; quae papillae, valviformes, ambulacrum partim ocludere possunt. Species typica *S. D. eupaloides* n. sp.

112. **Scirus (Dactyloscirus) eupaloides** Berl. n. sp. — Ruber, pedibus rostroque saturatus cinnabarinis. Corporis pedum rostrique fabrica sat Eupalis vel Sciris similis. Palpi mediocres, articulis duobus postremis apicem haustelli superantes; articulo tertio inferne in carinam, peraltam, securis lamam simulantem attenuato. Articulus postremus sat breviter falciformis. Spinula est in dorso articuli secundi et tertii; caeter palpus inermis. Scutum dorsuale cephalithoracis sat breve, trapeziforme. Scutum adest quoque ad margines corporis, super coxas tertias, humeros obtegens, in dorso non productum. Caeterum dorsum scuto obsoleto incerte praeditum. Ad 500 μ . long. (sine rostro); 300 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Collegit Cl. Bruck.

GEN. **COLEOSCIRUS** BERL. N. GEN.

Ex fam. *Bdellidae*. Characteres gen. *Scirus* et *Scirulus*, sed corpus scutis duris, fere ut in Halacaris protectum. Species typica: *C. halacaroides* n. sp. (Adde *C. corniculatus* n. sp.).

113. **Coleoscirus halacaroides** Berl. n. sp. — Ruber. Palpi breves (160 μ .), articulo secundo cum tertio confuso. Articulus quintus in medio vix tuberculo parvulo armatus. Venter scuto thoracali usque ad lineam coxarum quarti paris producto; scuta lateralia intersese, cum scuto thoracale et cum genitalibus valvis contigua, qua re nulla pars ventris nuda est. Papillae genitales sub valvis non conspiciuntur. Ad 390 μ . long. 215 μ . lat.

Habitat. Collegit Cl. Jacobson, ad « Samarang, Giava ».

114. **Coleoscirus corniculatus** Berl. n. sp. — Ruber. Palpi breves (160 μ .), articulo secundo bene a tertio distincto; articulo postremo inferne tuberculum gerenti, ex quo corniculus curtus exoritur. Tarsi primi et secundi paris superne, prope basim appendicula taetili, cylindrica, hyalina et delicatula ornati. Venter sento thoracali usque ad lineam tertiarum coxarum producto: senta lateralia interse in medio ventre non bene contigua et inter se et valvas genitales spatium triangulare, nudum, sat magnum relinquentia. Sub valva genitali tres conspiciuntur papillae, rotundae. Ad 490 μ . long.: 270 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Collegit Cl. Bruck.

115. **Scirus dorcas** Berl. n. sp. — Rufus. Rostrum sat breve, palpis mediocribus, tantum summo quarto segmento apicem rostri superantibus: articulo secundo cum tertio concreto, vix linea obsoleta articulationem, quae in caeteris speciebus est, significanti, signato. Ad apicem segmenti tertii, in dorso, spinula stat curta et acutula: inferne tuberculus quidam sat magnus, ex quo spina crassa, pellucida latitudinem articuli longitudine sua aequans, apice acuta oritur. Inferne, ad apicem quarti articuli tuberculus parvus stat, pellucidulus. Segmentum quintum longum, leniter incurvum, apice minimo unguiculo, vix conspicio terminatum. Ad 500 μ . long.: 330 μ . lat. Rostrum (sine palpis) 210 μ . long.: palpus 160 μ . long.

Habitat. Collegit ad « La Plata » Cl. Bruck.

116. **Scirus setirostris** (Herm.), var. **gazella** Berl. n. var. — Differt a typico palpis aliquanto longioribus et setis spiniformibus duabus longis in extremo articulo armatis, ex quibus spinis robustior est anterior. Ad 450 μ . long.: 220 μ . lat. Palpus 250 μ . long.

Habitat in « Somalia italiana ». Collegit ad fauces Jubae, in lignis putribus Cl. Paoli.

117. **Cryptognathus cucurbita** Berl. n. sp. — Cinnabarinus, facie C. lagenae, sed bene diversus. Lamina hypostomatica (sive partem inferam tubuli oralis conficiens) sat magna, areolata, retrorsus in angulum producta (usque ad epimera prima). Pedes

omnes aliquanto crassiores quam in *C. lagena* et segmentis magis inflatis, ita ut multo melius moniliformes adpareant. Derma durius quam in *C. lagena*: in dorso reticulo obsoleto et tenuissimo tantum ad latera, totum punctis crassiusculis aequè dissitum. in medio dorso vitta lata, longitudinalis est, quae reticulo caret et tantum (ut scutum ventrale totum) est sat crasse punctulata. Ad 300 μ . long.: 161 μ . lat. (Pes primi paris 210 μ . long.). Ergo *C. lagena* aliquanto statura minor.

Habitat. Collegi plura exempla in muscis, in Sardinia, ad « Bosa ».

118. ***Cryptognathus cucurbita*** Berl. var. ***subnitidus*** n. var. — Differt a typico propter sculpturam dermatis, quod tenuissimo reticulo, vix conspicuo est exaratum, punctisque subevanidis. Sculptura haec cum eadem *C. lagena* convenit, sed multo obsoletior. Propter pedes, laminam inferam tubuli rostralis, optime convenit. Typico minor. Ad 265 μ . long.: 145 μ . lat. Pes primi paris 161 μ . long.

Habitat. Collegit ad fauces Jubae, in « Somalia italiana » Cl. Paoli.

MESOSTIGMATA.

119. ***Polyaspis platensis*** Berl. n. sp. — Foem. colore et facie sat. *P. patarino* similis, sed scutis genitalis fabrica aliisque characteribus bene diversa. Scutum genitale ovale, laeve, sed in medio alte elevatum, quasi tuber, adsit qui ad margines laterales scuti extenditur et anteriùs est, subrecte truncatus et marginibus bene chitineis, scuti eiusdem lateribus parallelis: qui margines denique in sento eodem evanescunt, qua re tuberi supradieti margo posticus abest. Dimidia pars antea tuberi linea recta a postica separatur et tota est dermate duriusculo, bene chitineo, reticulato-foveolato sculpta. Sculptura tamen prope lineam dimidiam partem anticam tuberi a postica laevi separantem, evanescit. Ad 720 μ . long.: 460 μ . lat.

Habitat. Nonnulla vidi exempla collecta a Cl. Bruck in nidis formicae: *Acromyrmex lundii*, ad « La Plata ».

GENUS *POLYASPINUS* BERL. N. GEN.

Facies gen. *Polyaspis*, sed pedes antici unguibus binis armati: scutum dorsuale medium in partes 4 divisum, ex quibus anterior maxima, ovalis, posteriores tres in seriem transversam sunt dispositae, laterales sat magnae; media minor. Scutum marginale in scutulis minimis, piligeris plurimis ut in *Polyaspis* fractum. Venter scuto unico (sive non conspiciuntur in scutula plura divisum, nisi sculptura diversa areae aliquot magnae — ventralis, metapodica, analis — distinguantur). Pedes omnes laciniati (ut in *Polyaspis*). Mandibulae ut in *Polyaspis patarinus* conformatae. Typus: *P. cylindricus* n. sp.

120. *Polyaspinus cylindricus* Berl. n. sp. — Foem. Testacea, quisquillis sat conspurcata, stricte cylindrica, in dorso complanata. Scutum dorsuale anticum in medio laeve, ad lateres rugoso-asperatum. Senta dorsualia postica obtrigona, quasi in tuberculum rotundatum et piliferum desinentia, stricte scutum posticum medium, elongate trapezinum et multo minus amplexantia. Pili trunci omnes pedumque simplices, curti, vix incurvi, sat robusti. Venter arcis, senta significantibus, laevibus, dermaque inter areas istas rugoso-scabratum. Epigynium subtrigono rotundatum, ferri equini instar fere conformatum, sed antice angulato-rotundatum, postice latius et recte truncatum, dermate laevi obtectum. Margo anticus sterni, prope medium, utrinque leniter productum, quasi in dentem late truncatum et parum elevatum. Genu, tibiae tarsique pedum omnium margo posticus ventralis in dentes plures, pectinis instar, incisus. Femura prima et secunda, inferne, spina robustiori et curta, calcariformi armata. Rostrum perparvum. Epistoma et mandibulae ut in *Polyaspis patarinus*. Ad 670 μ . long.; 300 μ . lat.

Habitat. Plures foeminas inveni in muscis et detritis vegetabilibus, prope « Longhy (Orne) », in Gallia collectis a Cl. E. Cordier et mihi benignissime missis.

GEN. **METADINYCUS** BERL. N. GEN.

Ex Uropodidis, Dinyehinis. Characteres gen. *Paradinychus*, sed rostrum inferum; metapodia ut in Uropodis. Mas pedibus secundi paris incrassatis et calcaribus validioribus, ut in Gamasis, armatis (in femure, tibia tarsoque).

Species typica: *M. argasiformis* n. sp.

121. **Metadinychus argasiformis** Berl. n. sp. — Testaceus. Corpus perfecte oviforme e. g. ut in *Argas reflexus*, sed supra convexum. Dorsum scuto medio ovali, etiam anterius bene a marginali discreto, convexo, toto areolis rotundis, densis, vix pallidioribus exaratum et pilis simplicibus, sat longis et sat crebris induto. Sculptura supradicta prope extremum scuti marginem est interrupta vitta lata, minutissime punctulata. Scutum marginale dorsi strictum, de regione humerali usque ad quartas coxas dentibus crassis et aentis bene serrulatum. In angulo ad basim cuiusque dentis pilus oritur simplex, sat brevis, introrsus incurvus. Pili isti, post quartos pedes, sunt longiores et rariores. Vertex lamini-formis, coronam simulans, denticulis circiter 12 numero ornatam. Venter metapodiis, in angulum obtusum desinentibus, perconspicuis, ad angulum serrulato-denticulatis. Adest post metapodia, in ventre, linea transversa perconspicua, serrulata, aliaeque anteriores obsoletae. Mas foramine genitali subrotundo, inter extremas quartas coxas aperto. Pedes secundi paris femure calcari validissimo, digitiformi; genu inermi; tibia processu infero crasse spiniformi, acuto; tarso incurvo, ad basim inferne processu tibiae conformi, sed aliquanto debiliori; apice validius spinoso. Foem. corona verticis obsoletiori. Epigynium amygdaliforme, postice usque ad dimidias quartas coxas productum et sat rotundatum, antice, de dimidia secunda coxa usque ad camerostomatis marginem in spinam longissimam attenuatum. Pedes secundi paris tantum femure tuberculigero. Ad 590 μ . long.; 380 μ . lat. (etiam mas eadem statura).

Nympha lata lacinia hyalina marginata.

Habitat. Collegit Clariss. Bruck super truncum palmae cuiusdam emortuum, ad « Santos, Brasil ».

GEN. **PHAULODINYCHUS** BERL. 1904.

(« Redia », vol. I, fase. 2, 1903, p. 269). Characteribus loc. cit. praeditis adde :

Peritremata ramulo a stigmate procedenti extrorsus directa, nec undulata, sed juxta costulam, quae inter secundos et tertios pedes est, obliqua decurrentia, deinde in summo margine corporis sculpta et costulam, quae inter secundos et tertios pedes est, attingentia et juxta hanc costulam introrsus angulo recto decurrentia (*Ph. orchestraidarum* foem.); vel in eodem margine corporis desinentia, nec costulam anteriorem supradictam attingentia (*Ph. orchestraidarum* mas), vel in apice costulae eiusdem desinentia (*Ph. repletus*; *Ph. lagena*). Maris femur secundi paris calcar valido, conico armatum. Linea metapodica manifestissima (*Ph. orchestraidarum*; *Ph. repletus*), aut obsoleta (*Ph. mitis*), vel obsoletior, subnulla (*Ph. lagena*).

Paulodinychus lagena Berl. (Berlese, *Uropoda lagena* A. M. Sc. it., LXX, 14). La descrizione data al luogo citato è troppo breve e per la scarsezza di esemplari anche incompleta. Merita rifarla sul materiale nuovo, che mi sono procurato. Non conosco però ancora la femmina. — Mas testaceo-terrens, bursiformis, sat latus. Scutum dorsuale medianum reticulo polygonali totum aequae sculptum. Derna circa sentum hoc tenuissime striatum, sentulis aliquot (utrinque sex marginalibus, sex posticis) ovalibus vel rotundis, parvis, pilum gerentibus ornatum. Pili marginales, parvi, breves, simplices, sat rari. Pedes secundi paris femore calcar valido, spiniformi armati: femora omnia appendicula laminiformi inferne armata. Foramen genitale subquadrato-rotundatum, vere inter quartas coxas apertum. Peritrema primitus oblique ad margines decurrens, deinde in costula, qua inter tertios et secundos pedes est, leniter plicatum, denique in margine corporis desinens, a costula, quae inter secundum et tertium pedem est, sat remotum. Venter area sternali elongata (lineis duabus ad pedum coxas longitudinaliter decurrentibus oclusa) dermate reticulato et in areolis punctulato ornata: ventre post quartos pedes toto reticulo simplici, ut in sento dorsuali, exarato. Metapodia omnino nulla, ne linea ulla significata. Ad 610 μ . long.: 450 μ . long.

Habitat raro in muscis, ad « Vallombrosa ».

SUBGEN. **HETERODINYCHUS** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Phaulodinychus*. Characteres generis *Phaulodinychus*, sed foemina ambulacris anticis nullis. Species typica: *Tropoda orchestridarum* Berl. et Troness. ex Barrois.

SUBGEN. **DINYCHOPSIS** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Phaulodinychus*. Characteres generis, sed adest scutum dorsuale marginale, quod etiam postice medium circumdat. Peritremata tantum in costula, quae inter secundos et tertios pedes est stricte runcatim inflexa, non margines corporis attingentia. Pedes in utroque sexu ambulacrati et pariter squama ad femura omnia inferne armati. Species typica *Ph. D. fractus* n. sp.

122. **Phaulodinychus (Dinychopsis) fractus** Berl. n. sp. — Testaceo-badius; facies Prodinychi cuiusdam. Corpus sat elongate ovale. Scutum dorsuale medium punctis et areolis quibusdam asperatum, arcte marginali adnexum. Hoc in regione postica fissuris septem parvis est fractum, ita ut in scutula minora, intersese bene contigua, divisum videatur. Pili simplices, rari, curtuli sunt in dorso et ad margines. Metapodia linea perconspicua, oblique valde ad margines decurrenti sunt significata. Pedes omnes femure inferne squamula armato, in utroque sexu omnino pariter. Mas foramine genitali rotundo, inter quartas coxas aperto. Foem. epigynio ferri equini, valde elongati, instar fabricato, de summis quartis coxis ad summas secundas productum, sat a margine antico sterni remotum. Mas ad 380 μ . long.; 240 μ . lat. Foem. ad 400 μ . long.; 250 μ . lat.

Habitat in humo. Collectus est ad « Maccarese », prope Romam.

SUBGEN. **MICROCYLLIBA** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Cyllibano*. Scutum dorsuale unum, totum dorsum occupans, ad margines inflexum, nitidum, convexum. Venter scuto unico, anum amplexanti, non margines corporis attingenti protec-

tum. Adest linea metapodica bene conspicua. Peritremata (ut in *Phaulodinychus*) partim in margine eodem corporis excurrentia. Mas ignotus. Species typica: *Cyllibano* (*Microcylliba*) *misella* n. sp.

OSSERVAZIONI. Il sottogenere differisce dagli *Heterodinychus* per avere lo pseudo dorsale intero ed unico fino agli orli del corpo. Siccome non si conosce il maschio così non si può affermare che gli ambulaeri anteriori manchino in ambedue i sessi. Per ora, dal solo esame della femmina non si può ascrivere questo sottogenere (che differisce dalle *Cyllibano* — e suoi sottogeneri — per lo pseudo ventrale, che non giunge all'orlo posteriore del corpo) se non al genere *Cyllibano* medesimo.

123. **Cyllibano** (**Microcylliba**) **misella** Berl. n. sp. — Foem. Testacea, pyriformis, latiuscula, bene convexa, nitidissima, pilis raris, cutis induta. Sentum ventrale postice utrinque profunde sinuato-incisum. Linea metapodica angulum rectum ad foveae pedalis apicem conficiens. Peritremata fere transverse primitus ad margines decurrentia, deinde longo spatio in margine eodem sculpta; denique, leniter, introrsus inflexa. Epigynium elongate ovale, antice et postice pariter et bene rotundatum, dermate punctis sat magnis, pseudoforaminiformibus, aequidissitis sculpto. Caeteri corporis totius derma nitidissimum. Ad 370 μ . long.; 310 μ . lat.

Nympha omeom. ad 400 μ . long.; 310 μ . lat. (adulto vix maior et magis ovalis).

Habitat. Foeminas duas nymphasque plures in museis collectis prope Parisios (« Bois de Mendon »).

GEN. *URODISCUS* BERL. N. GEN.

Ex *Uropodidis*, *Cyllibaninis*. Characteres generis *Urodynichus*, sed pedes antici ambulaero destituti. Typus: *U. obesus* n. sp.

124. **Urodiscus obesus** Berl. n. sp. — Foem. fuliginea, perfecte et curte ovalis, bene in dorso convexa. Sentum dorsuale medium totum punctulis rotundatis, aequidissitis, pallidioribus cribratum, excepta linea V-formi in dimidio dorso postico, exiliori, laevi. Pili sunt simplices et sat rari, longiusculi in dorso. Sentum

marginale arete medio adnexum, bene interne, ut in *Urodinychis* crenulatum, externe pilis simplicibus sat longis, exilibus, retrorsus deflexis, leniter introrsus incurvis, sat densis ornatum. In medio margine postico, tamen, pili minores vel evanidi sunt, et ad verticem nulli. Scutum genitale ferri equini instar, valde elongati et postice latioris (margine postico recte truncato) conformatum: antice, in medio, processu spiniformi sat longo, exili, acuto armatum; usque ad extremas quartas coxas productum, dermate laevi. Derna ventris ut in dorso sculptum. Linea metapodica sat a foramine coxae quartae remota, interne angulum rectum fere conficiens, denique transverse ad marginem decurrens. Ad 800 μ . long; 620 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Collegit Cl. Bruck.

125. **Discopoma bordagei** Berl. n. sp. — Foem. Testaceo-fuliginea, ovata. Dorsum scuto medio pseudoforaminibus sat raris, quamvis mediocribus, toto impresso: duplici serie pilorum, curte stiliformium, longitudinali ornato. In dimidia parte postica senti dorsualis adest gibber, late tuberiformis, sat elevatus et sat retrorsus productus. Scutum dorsuale marginale integrum, sive undique continuum, sublaeve, nullo pilo ornatum, nisi ad margines. Sunt enim pili marginales densi, curti, simplices, retrorsus directi. Ante humeros margo impilus est. Pedes femure, genu, tibiaque inferno margine apicali in squamam hyalinam, rotundatam dilatato. Epigynium campaniforme, valde posticum, quod non ultra extimas coxas tertias est anteriùs productum: postice truncatum, valde post quartas coxas desinit; dermate pseudoperforato ornatum. Linea metapodica transverse ad margines decurrens. Peritrema primitus ad costulam, quae est inter tertios et secundos pedes ramulo suo descendenti, oblique introrsus et antrorsus directo procedit; deinde juxta costulam supradictam, margines versus excurrit, denique runcatim, breviter introrsus deflectitur, margine corporis non attacto. Ad 660 μ . long.; 480 μ . lat.

Habitat in muscis, ad « Bois de Meudon, Paris ». Speciem hanc perpulehram Cl. Bordage, rei entomologicae cultori eximio, qui muscos mihi mittendos prope Parisios collectos curavit, reverentissime dico.

126. **Uroplitella calceolata** Berl. n. sp. — Mas badius, late ovalis, parce et curte villosulus, parte antica corporis fere in laminam pallidiorem subexpansa. Peritrema unam tantum plicam externe conficiens, sat latam, denique oblique antrorsus excurrans. Pedes crassi; antici ambulacro percorto et crasso; secundi et tertii paris subtus peculiari et paradoxa laminula, soleae instar, sub ambulacro disposita aucti; quarti paris obsoletiori vel nulla. Pedes secundi et tertii paris tibiae apice et tarso, robustis processibus spinuliformibus vel corniculiformibus armatis. Sentum perigenitale antice latius et sexdenticulatum, postice strictius et quinquedenticulatum. Ad 550 p. long.; 450 p. lat.

Habitat. Collegit Cl. Jacobson, ad « Samarang, Giava ».

127. **Uropoda bruckii** Berl. n. sp. — Species primo visu *U. anchor* Trt.: *U. brasiliensis* Berl. et *U. consanguineae* Berl. similis, sed bene distincta. Sentum dorsuale integrum. Saturate badia, ovalis, antice et postice pariter rotundata, nitida, setulis dorsualibus parvis, non e margine productis. Dorsum nitidum, sed totum aequè pilis eurtioribus, crassis, aentis vestitum, cuius ad basim, posterius, punctum clarius stat. Sentum ventrale, ante anum, transverse fractum, quasi si anus in scuto suo sit apertus. Metapodia primitus oblique marginem versus divergentia, denique subrecta et subtransverse truncata et marginem corporis attingentia. Epistoma obscurum, alte trapeziforme, in margine anteriore ter vel quater inciso-lobulatum. Peritremata ramulo postico ascendenti rectilineo, obliquo; discendenti (antico) subrectilineo, tamen aliquanto antrorsus plicato. Mas sterno inter secundas coxas perstricto, inter tertias latiori, deinde rursus sat constricto. Ad 920 p. long.; 700 p. lat. Foem. epigynio amygdaliforme, tamen marginibus, concurrentibus, subrectilineis, antrorsus striete rotundato, postice truncato. Ad 1000 p. long.; 780 p. lat.

Habitat. Innumera mihi exempla, cum nymphis suis et larvis, misit pluries merito laudatus Cl. Bruck, ad « La Plata » collecta, in nidis formicae: *Acromyrmex lundii*.

128. **Uropoda digitulifera** Berl. n. sp. — Foem. Saturatius sanguineo-badia, fuscescens, fabrica corporis *U. obscurae* persimilis,

quamvis caeteris characteribus valde diversa. Dorsum pilis raris et perparvulis nec non pseudoforaminibus aequidissitis et perpaucis subsculptum. Margo corporis, postice, pilis aliquot perparvulis auctus. Epigynium magnum, subamygdaliforme, postice (ad extremas quartas coxas) truncatum, antice (ad summum sternum) rotundatum. Peritremata ut in *U. obscura*. Foveae pedales subevanidae. Linea metapodica valde pedi quarto adpropinquata, vix arcuatim ad margines transverse decurrens. In apice tarsi antici adest pilus tactilis crassus, digitiformis, rubro-fusco depictus, subinecurvus et perconspicuus (unde speciei nomen). Ad 730 p. long. : 520 p. lat.

Habitat. Invenit in trunco emortuo palmae Cl. Bruck, ad « Santos, Brasile ».

129. *Uropoda productior* Berl. n. sp. — Foem. Badia, ovalis, sed postice et magis antice acuta. Pars antica corporis enim, de peritrematis angulo, antrorsus in verticem pallidiorem productum, valde in angulum acutiorem, rotundatum magis quam in omnibus congeneribus lucusque notis speciebus desinens. Dorsum pilis rarioribus, parvulis hic et illic ornatum; margines pilis raris et parvis aucti. Scutum dorsuale medium duplex ut in *U. obscura*, sed linea scutum maius (medium) a postico separans densius chitinea et quasi in cristam transversam fusciolem elevata. Peritrematis ramulus descendens angulum conficit rectum cum parte sua transversa. Epigynium amygdaliforme, elongate subpentagonum, quamvis angulis valde et apice acuto, parum rotundato: postice (ad dimidias circiter quartas coxas) recte truncatum, appendicula subcylindrica, perbrevis, in sterni antici incisuram penetranti, anterieus armatum. Metapodia non multo a pedibus quartis remota: oblique ad margines decurrentia. Non sunt lineae nec cristae ullae foveas pedales significantes. Ad 700 p. long. : 425 p. lat.

Habitat in nidis formicae *Camponotus ligniperdus*, ad « S. Vincenzo », prope Pisas.

130. *Uropoda latina* Berl. n. sp. — Mas. Testaceo-badius, bene obovatus, postice subacuto-rotundatus. Dorsum nitidissimum, pilis perparvis et rarioribus: margo corporis pilis paucis et mi-

nutis auctus. Peritremata ut in caeteris Uropodis, sed ramulo descendenti ad stigma leniter extrorsus plicato. Foramen genitale minutum, ovale, aliquanto magis marginem posticum versus apertum quam non in *U. campomolendina*, cuius species haec est affinis (praecipue peritrematis fabrica), quod linea transversa, quae extremas tertias coxas intersece conjungeret, per dimidium transit foramen genitale. Linea metapodica ut in *U. campomolendina*. Species haec (*latina*) est maior, melius obovata, sive postice attenuatior (cum mare *U. campomolendinae* comparata). Ad 580 μ . long.; 400 μ . lat. (Mas *U. campomolendinae* ex exemplis typicis aliisque agri Veneti est 480 \times 340).

Habitat. Unum collegit exemplum in humo Cl. Dodero, ad « Filetino, Lazio », prope Romam.

SUBGEN. **TRICHOUROPODA** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Uropoda* Latr. (s. str.). Characteres generis, sed corpus setis longioribus ornatum. Typus: *Uropoda longiseta* Berl.

SUBGEN. **CENTROUROPODA** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Uropoda* (s. str.). Mas pedibus, praecipue secundi paris ad apicem calcaribus validioribus armatis. Derma dorsi scabrum, setis penicillatis ornatum. Species typica: *Uropoda rhombogyna* Berl.

SUBGEN. **CALUROPODA** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Uropoda* (s. str.). Typus: *Uropoda pergibba* Berl. Adde: *U. aemulans* Berl.

131. **Urodinychus parallelepipedus** Berl. n. sp. — Saturate badius, valde elongate ovalis, lateribus parallelis. Dorsum scuto medio sublaevi, haud impresso, densius pilis medioeribus, simplicibus induto. Scutum marginale interne sat bene crenulato-incisum, margine externo pilis simplicibus, medioeribus densius ornato. Corpus posterius rotundatum; anterius sat angulatum, ad verticem bene declive ibique vix excavatum. Foveae tertii (secundique) pa-

ris externe apertae; quarti paris in ventre maxime attenuatae et productae ad perlongum ambulacrum accipiendum. Venter totus aequè pilis parvulis (lateraliter et postice vix longioribus) sat dense vestitus. Peritremata strictè uniplicata, in margine eodem plicae apice inflexo, subtransverse directa. Linea metapodica undulata, antrorsus (non retrorsus) oblique ad marginem decurrens. Foemina epigynio subrotundo, parvo, nitido et impilo non summas secundas coxas, neque tertias extremas attingens. Ad 1030 μ . long.: 640 μ . lat. Mas foramine genitali rotundo, perparvulo, vix post extremas secundas coxas aperto. Statura foeminae suae.

Habitat. Nonnulla huius singularis speciei exempla collegit Cl. Bruck, ad « La Plata », in nidis formicae: *Dorymyrmex steigeri*.

132. **Urodinychus mancus** Berl. n. sp. — Statura et facies *U. patavini*, etiam propter pilos sat curtos, clavatos marginales et dorsi. Sed pili isti marginales longe minus numerosi sunt quam in *U. patavino* et aliquanto longiores et robustiores (fere 30 μ . long.). Utrunque e margine 13 numero pili claviformes (sive apice dense penicillati) supradicti prostant duoque verticales, nec non duo postici, sat a lateralibus remoti. In ventre, post quartos pedes, decem pili conformes sunt et aliquot (circa 80) in dorso. Derma subnitidum. Epigynium amygdaliforme, postice recte truncatum (ad dimidias quartas coxas), antice in spinam longam, acutissimam, per canaliculum in margine antico sterni incrassato excurrentem terminatum. Ambulacra primi paris omnino sexilia. Foem. et mas ad 490 μ . long.; 370 μ . lat.

Habitat. Plura collegit exempla, cum pullis, in nidis formicae: *Acromyrmex luddi*, ad « La Plata » Cl. Bruck et mecum summa benevolentia communicavit.

133. **Urodinychus pictor** Berl. n. sp. — Foem. Badia, ovata, bene ad humeros angulata, ad quartas coxas latior, postice producto-rotundata. Scutum dorsuale medium vix lineis obsoletis longitudinalibus duabus, intersese subparallelis et sat appressis exaratum, totum sublaeve. In parte postica senti huius plica chitinea transversa est, quae, fere ut in *Diurodinychis*, sentum parvum limitat. In dorso pili sunt aliquot medioeres, cylindrici. Margines

pilis peculiaribus, sive sat longis (60 μ .), penicillatis ornantur, ex quibus penicillis duo, intersese valde appressi, fere contigui sunt verticales; duo subverticales, tres utrinque humerales, aequedissiti; unus impar posticus, duoque (unus utrinque) in margine postico-laterali. Linea metapodica inconspicua. Peritremata bis unci instar stricte plicata. Epigynium sat late amygdaliforme, postice late truncatum, de dimidiis quartis coxis, usque ad dimidias secundas productum. Ad 750 μ . long.; 530 μ . lat.

Habitat in muscis, ad Caput Bonae Spei.

134. **Urodinychus faber** Berl. n. sp. — Testaceus, perfecte ovalis, sat *U. patarino* et *U. janeti*, prima facie, similis, sed valde diversus. Scutum dorsuale medium convexum, nec impressum, nisi in extremo postico aream subtrigonam perparvam, sensim depressiorem ostendens. Derma senti huius areolis rotundis aequedissitis, sed non densis, cuius ad marginem posticum seta brevis, simplex oritur, pallidioribus sculptum. Ventris derma nitidum. Scutum marginale bene crenulatum, strictum. Scutula quatuor pilifera extremi dorsi, quae in *U. janeti* sunt, in hac specie deficiunt. Margo corporis pilis minimis, simplicibus, aequedissitis ornatus. In utroque sexu femura, inferne, lata squama, rotundata, eleganter serrulata armata. Peritremata ramulo ascendenti et descendenti, bene S-formibus. Foem. epigynio amigdaliformi, magno, antice peracuto et usque in margine camerostomatis (ibi interrupto) producto, postice (post quartas coxas) recte truncato. Linea metapodica valde oblique ad marginem decurrens, subrecta. Ad 450 μ . long.; 330 μ . lat. Mas vix strictior, foramine genitali rotundo, perparvulo, inter tertias coxas aperto.

Habitat. « Giava ». Collegit Cl. Jacobson.

135. **Urodinychus elegans** Kram. var. **gallicus** Berl. n. var. — Mas. Terreo-fuligineus, sat elongate ovalis. Varietas haec sat typico affinis, sed tamen bene diversa mihi videtur. Cum typico convenit praecipue dorsi sculptura, sed pluribus aliis characteribus diversa; elongatior et aliquanto minor. In medio dorso areolae duae parvae, anterior subrotunda, minor; posterior transverse ovalis, dermate nitido et clariori significatae. Scutum dorsi marginale

bene crenulatum est ut in caeteris speciebus huius generis. Margines corporis duplici serie pilorum ornati, qui pili sat longi sunt, cylindrici (nec clavati), omnes intersese fabrica et statura pares, retrorsus incurvi, aequedissiti. Pili conformes sunt, aequedissiti in scuto dorsuali medio. Venter ut dorsum sculptus. Foramen genitale inter tertias et quartas coxas apertum. Ad 650 μ . long.: 420 μ . lat.

Habitat. Collegi in museis, quos mihi misit benignissime Cl. Cordier, ad « Longny (Francia) » collectis.

SUBGEN. **TRICHODINYCHUS** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Urodinychus*? Typus: *Uropoda vulpina* Berl. Adde: *Uropoda caputmedusae* Berl.

136. **Trachyuropoda (Urojanetia) tetragonoides** Berl. n. sp. — Mas badius, rectangulo-pyriformis, antice valde attenuato-productus, humeratus, postice arcuato-truncatus. Margines pilis curtulis, simplicibus dense induti. Derma dorsi scabraticulum. Dorsum nullo gibbere, aut impressione sculptum. Margo internus senti externi dorsi, post tertios pedes, bene crenulato-incisus. Venter in medio laevis, post quartos pedes et ante anum foveolis foraminiformibus parvis, rotundis, late dissitis sculptus nec non pilis simplicibus ornatus. Costula lateris camerostomatis, inter secundos et tertios pedes non marginem corporis attingens, sed tantum mucrone significata. Foramen genitale inter summas tertias coxas apertum. Ad 700 μ . long.: 530 μ . lat.

Habitat in « Nuova Caledonia ». Collegerunt Cl. Sarrasin et Roux et mecum benignissime communicaverunt.

137. **Trachyuropoda (Dinychura) cordieri** Berl. n. sp. — Mas. Sat elongate ovalis, anterius in conum strictum attenuatus, sed squamis lateralibus dilatatus. Scutum dorsuale medium in medio carinula longitudinali, sublaevi auctum, caetero dermate scabro, obsolete areolis sat latis, subevanidis impresso. Scutum dorsuale marginale fere ut in *Urodinycho* eleganti fabricatum. Caeter dorsi margo posticus sentis rotundis, sat magnis, in medio pilum

robustum, simplicem gerentibus ornatus. Scuta haec in seriem duplicem sunt disposita, sive anterioris seriei numero sex; posteriora cum praecedentibus alternata eademque magnitudine numero sunt octo et in extremo margine insita. Linea transversa scutum dorsuale medium in partes duas sejungens nulla, nec impressione ulla significata. Margo corporis serrulato-undulatus, pilis simplicibus, crassiusculis, retrorsus spectantibus ornatus. Venter et margines sterni crasse areolati. Sterni pars media laevis. Foramen genitale inter quartas coxas apertus. Ad 540 μ . long.: 350 μ . lat.

Habitat. « Longny », in Gallia. — Speciem eximiam Cl. E. Cordier, Farmacopolae ad « Longny (Orne) », rei entomologicae benemeritissimo cultori, qui muscos, ad inveniendos acaros, mihi benignissime misit, grato animo dico.

GEN. *UROLAELAPS* BERL. N. GEN.

Ex fam. *Uropodidae*? Nympha. Rostrum inferum, fere in camerostomate cum pedibus anticis infossum. Pedes antici ambulacratii, sed *Uropodidarum* more configurati et producti. Stigmata inter secundos et primos pedes aperta. Peritremata ad marginem oblique plicata, ibique decurrentia ut in *Uropodidis*. Pedes omnes magni, ita ut animal gamasiforme adpareat. Metapodium magnum, ut in *Uropodis*. Scutum anale late trigono-subdiscoidale, a sterno sat remotum. Scuta ventris sunt ergo ut in *Uropodinorum* nymphis omeomorphis. Scutum dorsuale integrum. Species typica: *U. macropi* Berl.

OSSERVAZIONI. Istituisco questo genere con riserva, perchè non conosco che le ninfe. Ma esso non conviene con alcuno di quelli già noti e sembra stare in mezzo fra gli *Uropodidi*, di cui ha i caratteri principali, ed i *Lelaptidi*, coi quali si raccorda per la grandezza dei piedi, per cui non sembra certo un *Uropodino*. Lo studio degli adulti, quando si troveranno, risolverà la questione.

138. *Urolaelaps macropi* Berl. n. sp. — Nympha secunda. Saturate testacea, ovalis, antice acutior quam postice, tota pilis longissimis (usque ad 260 μ . long.), robustioribus, simplicibus, erectis et radiatim dispositis ornata. Scutum dorsuale medium fere totum dorsum occupat; marginale, autem, in scutulis perparvulis, rectangulis, inter sese appressis totum fractum: haec scutula in ven-

tris margine sunt conspicua. Pedum anticorum femur inferne squamula subrectangula, parva ornatum. Peritrema in margine corporis, ad humeros parvum tuberculum conficit, denique parum (100 μ .) in eodem margine corporis antrorsus procedit et ante apicem eiusdem peritrematis margo corporis in squamam tennem, hyalinam, strictam, sed sat longam (60 μ .) est dilatatus. Scutum ano-ventrale transverse late ovale (150 \times 430 μ .). Pedes postici basi inter sese valde appressi. Ad 900 μ . long.; 620 μ . lat.

Habitat. Plura collegi exempla super *Macropus longimanus* (Coleopt. Longic.), « Brasile ».

OSSERVAZIONI. Ai suddescritti trovo mescolati individui alquanto diversi, cioè più grandi (1150 \times 790) e forniti di quattro lunghissime setole nell'orlo posteriore del corpo (lunghe da 600 a 700 μ .). È forse altra specie (*U. longisetus*?). Inoltre trovo individui col ventre coperto da uno sendo unico, più piccoli dei descritti e forniti di setole spiniformi, non lunghe (60.70), regolarmente distanziate sull'orlo del corpo e con due setole lunghissime a metà dell'orlo laterale e 4 su quello posteriore. Queste e quelle finiscono esilissime, tanto che è difficile seguirle e sono più lunghe assai del corpo, cioè raggiungono e sorpassano il millimetro, mentre l'animale è lungo 850 μ . Può essere si tratti della prima ninfa dell'*U. macropi*.

139. **Celaenopsis angulata** Berl. n. sp. — Mas saturate badius, late ovalis, setis simplicibus, rectis, sat longis, radiatim ad margines ornatus. Sterni margo anterior sat profunde arcuatim excavatus, qua re in mucrones rotundatos duos ad angula antica est productus, in quo mucrone seta sat robusta, antrorsus directa oritur. Cornicula labialia exillima, bacilliformia, in medio margine interno setis plumosulis duabus, simul exortis, sat longis ornata. Pedes omnes inermes. Derma pseudoforaminibus rotundis, passim dissitis signatum etiam in ventre. Ad 750 μ . long.; 580 μ . lat.

Habitat ad « Samarang », in insula Jaba. Collegit Cl. Jacobson.

140. **Megistanus coronatus** Berl. n. sp. — Mas badius, sat latus, postice late rotundatus. Dorsum sento sat lato, subovali, postice non linea duriori et obscuriori transversa marginatum, totum areolis subevanidis rotundis pallidioribus ornatum, glaberrimum, sed in antico margine corona pilorum longorum, radiatim extrorsus porrectorum (usque ad secundas coxas) ornatum. Ceter

margo trunci omnino impilus. Scutum perstrictum sternale vix ultra quarti pedis lineam dilatatum, sat a scuto anali, late trapezino-rotundato remotum. Scuta parapodica tantum usque ad lineam marginis anterioris scuti analis producta. Ad 2200-2500 p. long.; 1650-1800 p. lat. Foem. ignota.

Habitat. Mares tres vidi collectos in « Nuova Caledonia, (De-launey) ».

141. **Megistanus sarrasini** Berl. n. sp. — Foem. Badia, elongate ovalis, postice vix latior quam antice. Dorsum scuto elongate ovali protectum, totum pilis densioribus, perparvulis, aequedissitis obtectum. Tamen in extremo postico scuto pili sunt longissimi aliquot, simul quasi eandem conficientes, fere tertiam partem latitudinis corporis aequantes. Sunt etiam in parte antica trunci pili aliquot longi, antrorsum, extrorsum producti vel erecti. Margo corporis pilis parvulis dense indutus. Scutum dorsuale postice nulla linea chitinea duriori et obscuriori auctum. Scutum sternale post quartos pedes constrictum, vix sub apice dilatatum. Scutum anale longe trapezoidenum, bene longius quam latius, anterius strictum, postice valde dilatato-rotundatum. Scuta parapodica usque ad dimidium scutum anale producta. Femura quarti paris inferne trituberculata, superne quadrilongisetigera. Ad 1900 p. long.: 1160 p. lat. (exemplum latius); vel 2250 p. long.: 1400 p. lat.

Habitat. Foeminas duas collegerunt Cll. Sarrasin et Roux in « Nuova Caledonia, foresta di Ignambi » ad 700-800 m. altit. Speciem Clarissimo Doct. F. Sarrasin, summa reverentia, dico.

CELAENOGAMASUS BERL. 1901 e **CERCOMEGISTUS** BERL. 1914.

Nel 1901 (Zool. Anzeig., Bd. XXV, N. 659) ho istituito il gen. *Celaenogamasus*, per una specie (*C. hirtellus*) raccolta nel Sud America e più precisamente a S. Vincente (Chili) e non ne conoscevo che la sola femmina. Ho indicato fino da allora la somiglianza della apertura sessuale in questa specie con quella delle *Celaenopsis* in genere.

Nel 1914 (« Redia », vol. X, fasc. 1.º) ho istituito il gen. *Cercomegistus*, di cui conobbi ambedue i sessi e riferii alla famiglia *Megistanidae*. Avverto subito

che, nella diagnosi di questo genere, sono incorso in un singolare errore, che non so spiegarli, pensando che in tutta la famiglia le zampe anteriori sono prive di ambulatori. Pel gen. *Cercomegistus* ho detto (p. 115): *Pedes... omnes ambulatorati*, mentre, invece, gli arti anteriori sono senza ambulacro: dovevo dire: *antici ambulacro destituti*, come ho bene indicato, invece, nella fig. 29 b, a tav. II.^a della stessa memoria.

Quanto alle affinità fra i due generi, se si considerano le sole femmine non vi ha dubbio che la differenza fra i due gruppi sarebbe difficile a stabilirsi, e forse essa non esiste. Ma il principale carattere del genere *Cercomegistus*, per cui esso è unico fra gli Acari, si è quello della presenza di cerci tubuliformi nell'estremo dorso del maschio. Perciò, fino a che non si potrà conoscere il maschio del *Celaenogamasus* non si potrà essere certi della sua identità o meno coi *Cercomegistus*. Questo io dico perchè possiedo un maschio, raccolto a « La Plata », il quale è molto simile al maschio del *Cercomegistus bruckianus*, in tutto, ma non possiede i caratteristici cerci, nè alcuna traccia di tali organi. Questo Acaro rientra probabilmente fra i *Celaenogamasus* ed anzi, provvisoriamente in questo gruppo lo inserisco e lo descrivo ora.

Oggidì, le cose, rispetto a questi due generi ed a questa specie (*Celaenogamasus? discutendus*), sono gravate di tutti questi dubbi. Per ora credo che convenga offrire una particolareggiata diagnosi della specie *Celaenogamasus hirtellus* Berl.

***Celaenogamasus hirtellus* Berl.** (Zool. Anzeig., Bd. XXV, N. 659, p. 13).

Facies *Cercomegisti bruckiani*, sed scuta dorsualia aliquanto strictiora. Epistoma in spinis filiformibus tribus apice terminatum. Sentum genito-ventrale valde post quartos pedes productum et sensim attenuatum, postice rotundato-truncatum. Scuta metapodica maiora, rectangula, usque in medio ventre posterius producta, angulo rotundato terminata. Sentum anale sat parvum, obtrigono-ovale, in dimidia ventris parte postica insitum, margine suo antico non ultra metapodiorum marginem posteriorem excedens, post anum pilo sat longo ornatum. Epigynum linea U-formi, magna, obscuriori signatum. In quaque valva est area scutiformis, obamygdaliformis, quae lineolis curvis est tota sculpta. Areola similis impar, sed multo minor, est ad basim valvarum. Sternum nullum, sed scutulis utrinque duobus, in medio longum pilum gerentibus significatum. Caetera omnia ut in *Cercomegistus bruckianus* Berl. Ad 750 μ . long.: (melius mensus); 470 μ . lat.

Habitat. « S.t Vincente, Chile ».

142. ***Celaenogamasus (?) discutendus* Berl. n. sp.** — Mas. Characteres omnes et facies *Cercomegisti bruckiani* maris, sed cerci postico-dorsuales nulli, ne vestigio quidem ullo significati. Sternum aliquanto latius quam in *Cercomeg. bruckiano*. Ad 700 μ . long: 450 μ . lat.

Habitat. Marem vidi collectum ad « La Plata », a Cl. Bruck.

143. **Seius paricornis** Berl. n. sp. (= *Seius acanthurus* Berl. ex Can., Acari Austro-Americ., p. 28). — Foem. pallide terrea, scutis saturate testaceis: subcylindrica, sive marginibus lateralibus intersese subparallelis. Scuta dorsualia (quatuor) inter anticum et posticum perparvula, anteriora transverse rectangula, posteriora rotundata. Cornua postica quatuor numero, intersese statura fere paria; externa seta perlonga; interna seta mediocri aucta. Truncus totus setis crassis, post quartos pedes longioribus, omnibus parte externa dense et elegantissime barbulata. Ad 700 (750) μ . long. (cum cornibus posticis, exceptis tamen eorum setis apicalibus); 400 (450) μ . lat.

Habitat. Cl. Bruck collegit exempla (ovigera) huius speciei super *Diloboderus abderus*, ad « Buenos Aires », aliaque ibidem sub arborum cortice.

144. **Seius italicus** Berl. n. sp. — Mas saturate testaceus, sat ovatus, cornibus posticis et scutis dorsualibus ut in *S. togato*, sed sternum latius, inter tertios pedes maxima latitudine; foramine genitali in summo sterno antico aperto, rotundo. Ad 970 μ . long. (cum cornibus posticis, exceptis tamen setis), 560 μ . lat.

Habitat. Collegi inter folia putria, in horto « Boboli », ad Florentiam.

OSSERVAZIONI. Non possiedo la femmina di questa specie, che è certo straordinariamente rara nella località indicata. Ma il maschio è assai diverso, per la posizione dell'apertura sessuale e per la forma dello sterno da quello del *S. togatus*, secondo disegna il Kramer (Arch. f. Naturgh., 1882, tab. XX, fig. 23), dove è indicata l'apertura genitale fra le anche del 3.º paio, cioè in mezzo circa della placca sternale, che è anche più allungata e cogli angoli, fra le anche, rotondati.

GEN. **EPICRIUS** C. et F.
e GEN. **PARASEIUS** TRAG.

Ho espresso, nella *Centuria prima* (pag. 48), alcuni dubbi sul gen. *Paraseius*, che il Trägårdh ha istituito prendendo a tipo il *Gamasus mollis* del Kramer. Ora ho studiato le forme giovani dell'*Epierius geometricus* C. et F. ed ho veduto che i caratteristici tubercoli epidermici dello scudo dorsale si presentano solo nell'adulto, perciò ho dovuto convincermi che il detto *Gamasus mollis* non

è altro se non che una ninfa, molto avanzata, di *Epicrius geometricus* e i due segni discoidali, che l'Autore indica ciascuno ad un lato del corpo, sono le prime tracce dei caratteristici cornetti dorsolaterali dell'*E. geometricus*. Perciò il gen. *Parascius* è veramente da considerarsi per sinonimo di *Epicrius*, ed il *Gamasus mollis* Kram. (1877), è sinonimo di *Epicrius geometricus* C. et F. (1873).

145. **Epicrius cirratus** Berl. n. sp. — Aurantiacus. Dorsum areolis numerosioribus (quare aliquanto minoribus) quam in *E. geometrico*. In media areola quaque pilus est insitus. Pili isti sunt omnes inter sese statura pares, (vix postici longiores) arcuati, alta barbula utrinque ornati, saltem dimidio eurtiores (50 μ .) quam in *E. geometrico*. Corniculus dorso-lateralis ad quartos pedes nullus. Tarsi antiei, interne seta una transversa, longa, apice sphaerula minima aucta, unaque minori infera. Foem. sterno in partes duas laterales fracto: quaeque pars autem fissura transversa plus minusve bene in scutulis duobus rotundis, in medio piliferis divisa. Sentum anale stricte et elongate trapezinum, quinquepilum. Ad 440 μ . long.: 300 μ . lat. Mas aliquanto minor.

Habitat sat frequens in muscis montium Etruriae (« Chianti, Pontedera »). Marem inveni etiam in muscis prope Genuam.

146. **Epicrius washingtonianus** Berl. n. sp. — Species hanc describere bene non possum, quod tantum sentum dorsuale unum possideo. Tamen a caeteris lucusque notis est diversum, quod corniculis dorso-lateralibus (ad quartos pedes) caret et areolis minus numerosis quam in *E. cirrato* gaudet. Pili dorsi (qui adhuc persistunt) breves, nulla barbula ornati, simplices, forsitan omnes inter sese statura subaequales (ad 80 μ . long.). Tuberculi dorsi plerumque bilobi, rarius trilobi. Ad 600 μ . long.: 420 μ . lat. Caeteris lucusque notis speciebus maior.

Habitat. Inveni in muscis ad « Washington » collectis.

SUBGEN. **DIEPICRIUS** N. SUBGEN.

Ex gen. *Epicrius*. Differt a genere *Epicrius* quod mas scuto gaudet ventrali (magno) inter sternale et anale insito. (Foeminam non dignosco). Species typica: *E. D. parisiensis* n. sp.

147. **Epicrius (Diepicrius) parisiensis** Berl. n. sp. — Mas. Facies Epierii geometrici, a quo in dorso non dissimilis est. Scutum ventrale rectangulum, vix obtrapezinum, latum, sentis steruali et anali contiguum. Jugularia punctulata (non denticulis asperata ut in E. geom.). Ad 480–500 μ . long.; 320–330 μ . lat.

Habitat in muscis nemoris « Mendon », prope Parisios. Quinque mares vidi.

GEN. **PACHYLAELLA** BERL. N. GEN.

Ex Pachylaelaptinis. Characteres generum tribus supradictae, sed foeminae scuta genito-ventralia et anale sat ut in gen. *Hypoaspis* configurata. Scutum peritrematicum non ad latera et post quartos pedes expansum. Typus: *P. robustissima* n. sp.

148. **Pachylaella robustissima** Berl. n. sp. — Aurantiaca. Foem. lata, sat humerata, postice rotundata, pilis curtis et raris induta, spinis brevibus duabus ad verticem. Epistoma vix antrorsus arcuatum, margine spinuloso, in medio spina brevi armatum. Sternum late fere quadratum, quamvis sit hexagonale, postice recte truncatum. Epigynium anterius rotundatum et cum scuto ventrali frustulum unum sistens, postice rotundatum, elongate trapezinum, sat post quartas coxas productum. Adsunt scutula metasternalia, ut in gen. *Lasioseius*. Scutum anale parvum, sat a praecedenti remotum, rotundato-trapezinum (120 μ . long. et lat.). Metapodia parvo scutulo ovato (antice angulato) significata. Scutum peritrematicum strictum et quartas coxas amplexans. Peritrema ad stigma concameratum, sive quasi in 5 cameras imbricatum divisum, denique tubuliforme, vix ultra primas coxas productum. Pedes omnes curti et crassi; secundi paris vix caeteris crassiores, apice spinis ternis robustis et curtis armati. Ad 520 μ . long.; 340 μ . lat. Mas bene humeratus, brevis, postice subacuto-rotundatus. Sternum cum scuto ventre-anali confusum, ad quartas coxas perstrictum. Pedes secundi paris mire incrassati, coxa et trochantere latissimis; femure basi ad dorsum incrassato, tuberculoque rotundato aucto; inferne calcari brevi, incurvo, conico; tarsis ut in foem.

Maxima pedum latitudo est ad basim femuris. Ad 440 μ . long.; 280 μ . lat.

Habitat ad collum Scaraboei cuiusdam, ad « La Plata ». Collegit Cl. Spegazzini et mecum benignissime communicavit.

149. **Neopodocinum afrum** Berl. n. sp. — Foem. subrectangulo-ovata, sat elongata; pilis in ventre circa anum paucioribus. Spinae pedum et scutulorum ventralium (praecipue tarsi secundi paris dorsuales et apicales) minus robustae quam in *N. jaspersi*.

Ad 1380 μ . long.; 900 μ . lat.

Habitat in « Lesammise Rendilé », in Africa orientali Anglica. Collegit Cl. Rothschild.

150. **Holocaeleno magna** Berl. var. **jugulans** Berl. n. var. — Differt a typico praecipue propter senti ano-ventralis fabricam, quod sentum hoc sit subtetragonum, sive margine anteriori angulato-rotundato, cum lateralibus angulo obtuso concurrenti. Sentum dorsuale valde strictius et melius acutum quam in typico. Femura quarti paris non ad dorsum pilis crassis, duobus, subcalcariformibus armata ut sunt in typico. Pedes postici tarsus magis attenuatus et setis spiniformibus perlongis, erectis valde hirtus. Foem. ad 1070 μ . long.; 830 μ . lat. Maris femura secundi paris calcar valido, runcato, armata. Calcar mandibulae leniter ad S incurvum, chela eadem sesqui longius. Tarsi postremi longi, spinis longioribus pluribus hirti. Ad 650 μ . long.; 400 μ . lat.

Habitat. Inveni arete adfixum ad collum Phanaei cuiusdam, ad « La Plata » collecti a Cl. Bruck.

151. **Holocaeleno magna** Berl. var. **hypocrita** Berl. n. var. — Differt a typico statura minore, epigynio non bene in partes tres fracto, scuto medio subrotundo; scuto anali maiori quam in typico, obtrigono, non anterieus optime rotundato ut est in typico, sed angulato-rotundato. Foemina ad 880 μ . long.; 540 μ . lat. Mas foemina sua multo minor; femure inferne calcar valido, cylindrico armato; calcar mandibulae stylum simulante, chela eadem fere duplo longiore. Tarsi postici crassi, sat breves, spinis brevissimis armati. Ad 660 μ . long.; 410 μ . lat.

Habitat absconditus sub elitris cuiusdam Phanaei. « La Plata ». Coll. Cl. Bruck.

Holocaeleno mitis Berl. — (« Redia », vol. VI, fasc. 2.º, p. 249). Descriptioni foeminae adde: Sternum postice mediocriter arcuatim excavatum, linea bene conspicua, sat margini antico propinqua, arcuata aliisque, post hanc, rectis, obsoletis sculptum. Epigynii pars media non nimis attenuata, valde a lateralibus remota. Scutum anale laeve.

152. **Holocaeleno mitis** Berl. var. **phanaei** Berl. n. var. — Foem. differt a typico propter sternum curtius et latius, linea arcuata, antico margini subparallela, in medio late interrupta, post quam linea recta in medio sternum signans vix antrorsus arcuata est, perconspicua, tenuiter serrulata. Coeterum laeve. Epigynii pars media valde attenuata, antrorsus evanescens. Scutum anale striis transversis, aequedissitis optime exaratum. Ad 620 p. long.: 320 p. lat. (typico strictior).

Habitat super *Phanaeus perspicillatus*: « Equador ».

153. **Holocaeleno mitis** Berl., var. **fuscata** Berl. n. var. — Foem. Differt a typico (et a var. *phanaei*) propter pedum secundi, tertii quartique paris femoribus bene infuscatis. Sternum postice profunde arcuatim excavatum: linea arcuata, margini antico subparallela nulla, linea media transversa recta, non serrulata, quam maxime conspicua; caetero dermate nitido. Epigynium parte media lata, fere aequae longa ac lata, trapezino-rotundata. Scutum anale sublaeve. Ad 610 p. long.: 420 p. lat. (Exemplum minus video 520 × 330).

Habitat super Scarabaeum quemdam, sat Atheuco similem, ad « La Plata ». Collegit Cl. Spegazzini necumque benignissime communicavit.

154. **Holostaspella spinosissima** Berl. n. sp. — Foem. testaceo-fusca, facies H. crispae, sed humeris pedibusque spinis multo validioribus armatis. Pili corporis spiniformes, longi sunt, omnes deorsus runcatim inflexi et barbula regulariter utrinque disposita plumosuli: omnes autem tuberculo plus minusve longo sustenti. Appendices haec maiores sunt ad humeros, introrsus runcatae, altiori tuberculo fultae. Aliquanto debiliores sunt in dermate molli.

circa scutum dorsuale, quod sublaeve est et elongate cordatum, postice rotundatum. Pedes spinosi, spinis trunci conformibus, sed minoribus, tuberculisque sustentis ornati. Appendices verticales duae sunt, late foliiformes, utrinque serrulatae et ad latera pilo fabricae supradictae adpressae. Sternum totum areolatum, areolis eleganter punctulatis, polygonalibus. Epigynium latum, areolis magnis et minus bene delineatis sculptum. Scutum anale obtrapezium, antice et postice rotundatum, obsolete lineis ano concentricis exaratum. Terra et quisquiliis induta. Ad 600 μ . long.; 380 μ . lat.

Habitat. Collegit duas foeminas Cl. Bruck super Coleopterum Lamellicornem quendam, ad Rio Cuarto-Cordoba (« Rep. Argentina »).

155. **Holostaspella spectabilis** Berl. n. sp. — Foem. badia. Scutum dorsuale margine alte serrulato, dentibus maioribus ante quos tres vel quatuor minores sunt, setisque crassis, clavato-barbatis, incurvis et sat longis auctus. Pili verticales conformes, sed aliquanto melius barbati. Margo corporis ultra scutum pilis supradictae fabricae regulariter ornatus. Pedes secundi paris femure non calcarato nec tuberculato, sed tarso apice spinis curtis et crassis, validissimis armato. Scutum dorsuale in media parte antica areolis parvis et punctis ornatum, denique, praecipue postice, areolis maioribus, ad margines maximis et apertis, sculptum. Sternum areolis magnis polygonalibus, interese statura subparibus exaratum: scutum ano-ventrale latum, ovale, latius quam longius (370×480), totum areolis polygonalibus, plerumque subtetragonis, interese magnitudine subparibus sculptum. Scutum genitale subsemicirculare, anterius areolis sat magnis et punctis, in media parte postica areis duabus permagnis ornatum. Ad 1150 μ . long.; 750 μ . lat.

Habitat. Collegit exempla foeminea duo Cl. Bruck ad « La Plata », in nidis formicae: *Acromyrmex lundii*.

156. **Holostaspella micrarrhena** Berl. n. sp. — Foem. fuligineo-badia; mas fuligineo terreus; granulis terreis et quisquiliis induti. Foem. ovalis. Dorsum scuto subnitido, pilis conicis, sat longis, in parte antica corporis, praecipue ad humeros, maioribus (50 μ .), retrorsus incurvis, denique dorsum posticum versus sta-

tura minoribus, inferne delicatissima barbula vestitis, sat raris ornatum. Vertex papillis late lanceolatis et barbatis, intersese valde appressis et contiguïs, breviter auctus. Sternum sculptura tenui et obsoleta ornatum, quae foveis aliquot est significata. Epyginium non bene sculptum. Scutum ano-ventrale sat late cordiforme, aequè longum ac latum (200 μ . \times 200 μ .), totum lineis, ano concentricis, aliquot areolisque obsoletis exaratum. Ad 650 μ . long.; 380 μ . lat. Mas foemina sua multo minor, quamvis statura varius, cordiformis, bene humeratus. Dorsum totum dermate reticulo polygonali robuste signatum; in areis derma punctulatum est; pilis mediocribus, conicis, barbulatis ornatum. Vertex papillis ut in foemina auctus. Venter scuto unico, cuius derma areis polygonalibus non bene punctulis definitis, circa anum concentricis et melius sculptis exaratum. Femura secundi paris inferne brevi tuberculo armata. Ceteri pedes inermes. Mandibulae calcarî flagelliformi, primitus transverse, denique deorsus inflexo armatae. Ad 350-370 μ . long.; 220-230 μ . lat.

Habitat. Innumera exempla vidi collecta a Cl. Bruck, in nidis formicae: *Acromyrmex lundii*, ad « La Plata ».

Ologamasus inornatus Berl. — (A. Berlese: Monogr. gen. *Gamasus*, « Redia », vol. III, fasc. 1.º, 1905, p. 257). Non conoscevo che la femmina di questa bella specie. Ora ho avuto molte femmine e molti maschi, trovati nei muschi, presso Parigi. Perciò presento qui la descrizione del maschio, che fino ad ora era ignoto. — Mas sterno reticulo perconspicuo exarato, nec non lineis concurrentibus ab extrema quarta coxa usque in medio signato. Lineae haec ad coxam quartam angulum durius chitineum et obscuriorem conficiunt. Sunt autem lineae duae inter coxam secundam et quartam exortae, fere ad summum sternum concurrentes. Linea valde retrorsus arcuata circa foramen genitale conspicitur. Femura secundi paris fere ut in *O.* calcarato armata, sed calcarî et tuberculo axillari statura intersese subparibus. Foemina sterno in partes duas bene sejunctas, fissura lata longitudinali fractum. Character iste in exemplis typicis Germaniae haud nimis bene manifestus; in gallicis, autem, perconspicuus. Nullam aliam discrepantiam invenio.

Mas ad 570 μ . long.; 400 μ . lat. — Foem. 640 μ . long.; 500 μ . lat.

Communis in muscis, ad « Bois de Meudon, Paris ».

157. Gamasus lanians Berl. n. sp. — Terreus, ovalis, setis mediocribus, subspiniformibus totus indutus, verticis, humeralibus et quatuor senti dorsi antici duplo (humeralibus triplo) cae-

teris longioribus. Epistoma trispinum (aliquando tamen bispinum) spinis curtis, latiusculis, subaequalibus, acutis. Mas femure inferne calcare longiusculo, polliciformi, recto; axillari subelavato. Genu calcari nullo, nec tuberculo ullo significato; tibia calcari leniter claviformi, mediocri. Palporum articulus primus inferne inconsuete armatus, quod tuberculo magno, spinam crassam, validiorem, peracutam, runcatim retrorsus inflexam gerenti sit praeditus. Ad 780 μ . long.; 400 μ . lat. Foem. scutis dorsi bene manifestis, epigynio late trigono, lateribus incurvis, apice peracuto; endogynio nulla peculiari figura insignito. Ad 1000 μ . long.; 580 μ . lat. Nymphea coleoptr. scuto dorsi postico trigono-subrotundato, multo latiori quam longiori (240 μ . long.; 400 μ . lat.); setis subspiniformibus ut in adulto in dorso induta, duabus posticis scuti dorsuali posterioris caeteris duplo longioribus. Ad 820 μ . long.; 420 μ . lat.

Habitat. Plura collegerunt exempla Cll. Allnaud et Jeannel, in Africa orientali.

158. **Gamasus anacentrus** Berl. n. sp. — Terreus, sat elongate ovalis, setis curtissimis et subspiniformibus in dorso et ad margines corporis indutus, tamen setis verticis, quatuor dorsi scuti antici, et praecipue humeralibus magnis et crassiusculis. Epistoma spinis tribus longioribus, peracutis, lateralibus tamen media vix longioribus. Mas palporum articulo primo inferne spina validiori subbiarticulata, peracuta armatus. Pedes secundi paris femure inferne tuberculis duobus minimis, intersese valde discretis, calcaria femurale et axillare significantia armati, genu tibiaque tuberculis omnino destitutis. Pili pedum omnium robusti, subspiniformes. Ad 1100 μ . long.; 570 μ . lat. Foem. scuto ano-ventrale setis robustioribus sex (in series binas, longitudin. dispositis) armato. Epigynium sat late trigonum, peracutum, nulla peculiari endogynii figura insignitum. Ad 1330 μ . long.; 750 μ . lat.

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Cll. Allnaud et Jeannel.

159. **Gamasus lunaris** Berl. var. **brevipilus** Berl. n. var. — Foem. differt a typico praecipue epigynii fabrica. Epigynium enim non subito attenuatum est in longam spinam ut in typico, sed acute triangulare, lateribus subrectilineis, sive sensim in spinam attenuatur. Ad 940 μ . long.; 580 μ . lat.

Nympha coleoptrata eidem typici sat similis, sed pilis omnibus scutorum dorsualium et caeteri dorsi multo curtioribus. Scutum dorsuale posticum margine posteriori non aequè rotundato, sed utrinque arcuatum impresso. Ad 770 μ . long. : 450 μ . lat.

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Cl. Alluaud et Jeannel.

160. **Cyrtolaelaps bouvieri** Berl. n. sp. — Laete aurantiacus elongate ovatus, setis parvis et curtis obsitus. Epistoma in squamam subrectangulam productum, antè excavatam, cuius ad angulos utrinque spinae duae validae et sat longae oriuntur, interiores maiores, intersese subparallelae, externae divergentes. Appendix media nulla est. Mandibulae chela perparva, nam foeminae ad 70 μ . est longa : maris autem 60 μ . Foeminae dorsum setis humeralibus, duabus interioribus in linea humerorum, verticalibus, duabusque in medio dorso caeteris duplo maioribus. Scutum dorsuale duplex, quod linea in medio retrorsus arcuata (ut in caeteris generis speciebus) est bene signatum, sed pars scuti antica (cephalothoracica) tantum lateraliter est fissura a postica sejuncta, in medio verum, quamvis linea arcuata distincta, tamen cum postica conjuncta est. Sternum trapezinum, margine postico profunda excavatione trapeziformi incisum. Epigynii (pellucidioris) signum medium rotundum, parvum. Pars epigynii post quartas coxas maior, a sento ventrali obtrapezino undique discreta. Organa punctiformia ad marginem lateralem scuti genitalis (post quartas coxas) nulla. Metapodia sento medioeri significata. Scutum anale transverse ovale. Digniti chelae tantum denticulo obsoleto sub apicem armati, interne membranula hyalina marginati. Mas setis dorsi ut in foemina. Scutum dorsuale linea transversa, recta signatum. Pedes secundi paris femure inferne calcari subspiniiformi et processu axillari subfungiformi : genu tuberculo minimo conico : tibia processu digitiformi, valde articulo adpresso, sat longo armati. Chelae digniti denticulo subapicali tantum praediti, calcari transverso, flagelliformi, 60 μ . long., apice acuto, sub apicem inferne squamula securiformi armato. Mas ad 530 μ . long. : 310 μ . lat. Foem. 640 μ . long. : 390 μ . lat.

Habitat. Plurima utriusque sexus inveni exempla in museis collectis prope Parisios (« bois de Meudon »). Speciem hanc, ibi

obviam et pulcherrimam, summa reverentia Cl. Bouvier, Musei Entomologici parisiensis laudatissimo Rectori, summa reverentia dicatam volo.

161. Gamasolaelaps cerviformis Berl. n. sp. — Anrantiacus vel subbadius, ovalis. Dorsum sentis ut in Cyrtolaelapte cervo conformatis, pilis tamen aliquanto curtioribus. Epistoma spatbuliforme, quod primitus strictum, deinde paulo dilatatum, margine anteo excavato-truncato, sed ad angulos utrinque dente spiniforme externo, cuius ad radicem spina longa exoritur, apice bifida. Epistoma ergo bifurcum est. Foeminae epigynium anterius angulatim peracutum, peculiari macula brunnea sub apice depictum, perbreve, postice cum sento ventrali perparvulo, subrotundo et valde ab ano remoto connatum. Sentum anale fere aequilaterum trigono-rotundatum. Secundus palporum articulus inferne appendicula securiformi, sat magna, margine incisivo crenulato armatus. Hoc est etiam in mare. Ad 720 μ . long.; 430 μ . lat. Mas foemina minor (pedibus secundis inermibus), sento epigastrico fere ut in foemina, sed melius trigono-rotundatum. Ad 550 μ . long.; 330 μ . lat.

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Cll. Alluand et Jeannell.

162. Gamasiphis (Periphis) conciliator Berl. n. sp. — Foem. saturate badia, late ovata, perconvexa, antice et postice subangulato-rotundata, nitidissima. In parte antica dorsi sunt pili aliquot (verticales, subverticales, humerales etc.) exiliores, longiusculi. Caeterum trunci glabrum. Jugularia 4 numero. Epigynium marginibus parallelis, postice recte truncatum, antice semicirculariter rotundatum, longius quam latius. Sentum peritrematicum a parapodico fissurâ lata sejunctum (qui character subgen. est), sed post stigma valde triangulariter dilatatum, ita ut totum spatium inter sentum epigastricum et dorsuale, ut in speciebus gen. *Gamasiphis* s. str., occupet. Hoc characterem inter utraque subgenera species haec est intermedia. Epistoma anterius subtruncatum, sed spina apice trifurca, longiuscula in medio armatum. Caetera ut in gen. *Gamasiphis*. Ad 900 μ . long.; 670 μ . lat.

Habitat in « Nuova Caledonia »; super montem « Panié » collegerunt Cll. Sarrasin et Roux necumque benignissime communicaverunt.

163. **Gamasellus succinctus** Berl. n. sp. — Foem. Sat pallide badia, ovato-elongata, postice rotundata, pilis simplicibus mediocribus in dorso et ad margines corporis ornata. Epistoma rotundatum, serrulatum. Scutum dorsuale punctis chitineis perconspicuis quatuor, sat prope marginem posticum scuti, in lineam leniter antrorsus arcuatam dispositis, ornatum. Margo corporis ad divisionem dorsualem utrinque sat impresso incisus. Scutum dorsi posticum magnum, transverse striis subparallelis et aequedissitis exaratum. Jugularia intersese discreta. Sternum rectangulum, angulis posticis non prominulis, margine postico recte truncato, aliquanto longius quam latius, dimidia parte antica et parum amplius lateraliter striis et areolis bene sculptum. Epigynium elongate campaniforme, sat bene striis longitudinalibus sculptum, non areolis clarioribus ornatum. Scutum ano-ventrale elongate cordiforme, ad latera spatium latum ventris nudum relinquens, transverse striatum, multo longius quam latius (sive 250 μ . long.; 220 μ . lat.) Pedes antici fere longitudinem corporis aequantes, caeteris crassiores, ambulacro sat bene pedunculato aucti. Ad 600 μ . long.; 320 μ . lat.

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Ch. Alluaud et Jeannel.

164. **Gamasellus quadrisigillatus** Berl. n. sp. — Foem. badia, elongate ovalis, postice rotundata, in dorso et ad margines corporis pilis parvis, simplicibus, sat raris ornata. Epistoma angulatum, in mucronem acutum desinens. Scutum dorsuale anticum angulis, postico-lateralibus ad margines quasi in dentem (piliferum) prominulis et prope marginem suum posticum peculiari nota signatum, quod sint quatuor tuberculi chitinei rotundi, in lineam margini eidem subparallelam dispositi, medii intersese magis adpressi quam laterales, et, per paria, linea obscuriori chitinea V-formi exteriores eum mediis coniuncti. Scutum dorsuale posticum nitidum, sed striis transversis, intersese subparallelis et aequedissitis, tenuiter exaratum. Jugularia sat intersese in medio discreta (sive tota menti latitudine). Sternum rectangulum, sesqui longius ac latius, in medio sublaeve, sed ad latera et antice lato spatio striis et areolis bene sculpto, postice undulato-excavatum, angulis posticis retrorsus prominulis. Epigynium campaniforme, to-

tum striato-areolatum, areolis quatuor in seriem transversam, prope marginem posticum ornatum. Scutum ano-ventrale late cordiforme, tamen non usque ad margines productum, sed a marginibus lateralibus sat remotum, fere aequè longum ac latum (sive 230 μ . long.; 220 μ . lat.). Scuta postperitrematica, quae in *G. tetrastigma* sunt sat magna, in specie hac nulla, sive minimo punctulo chitineo, rotundo significata. Ambulacra antica subsexilia. Ad 630 μ . long.; 350 μ . lat.

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Cll. Alluaud et Jeannell.

165. **Gamasellus tetrastigma** Berl. n. sp. — Foem. Saturate fusco-badia, ovalis, ad dorsum perlaevis et convexa, postice subacuto-rotundata, tota ad dorsum et ad margines setis simplicibus, exilibus, capilliformibus ornata. Jugularia longa, intersese sub mento contigua. Sternum fere aequè longum ac latum, dermate nitido et laevi, posterius arcuatum et cum endopodiis confusum. Epigynium trapezinum, antè rotundatum, margine antico evanescenti, areolis quatuor (longitudinaliter biseriatis) pallidioribus signatum. Scutum ano-ventrale late cordiforme, totum ventrem post quartos pedes occupans, lineis transversis in dimidia parte antica exaratum, fere aequè longum ac latum (230 μ . long.; 240 μ . lat.). Post scutum peritrematicum, inter ani-ventralis angulum anticum et scutum dorsuale, sentulum quoddam stat, subtrigonum, sat magnum et signo rotundo, quasi stigma, stigmati veri magnitudine, notatum, qua re animal hoc quatuor stigmatibus praeditum videtur. Epistoma in mucronem longum spiniformem desinens, peracutum, cuius ad basim denticuli duo minimi, acuti sunt. Scutum dorsuale anticum sat prope marginem suum posteriorem, signis quatuor, transverse stricte ellipticis, in lineam margini eidem subparallelam dispositis notatum. Ambulacra antica crassa, sexilia. Ad 500 μ . long.; 320 μ . lat.

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Cll. Alluaud et Jeannell.

166. **Gamasellus pyriformis** Berl. n. sp. — Foem. Saturate badia, pyriformis, sive sat lata: hoc caractere praecipue a nostrati *G. faleigero*, cuius affinis, optime distincta. Margines corporis setis brevibus, retrorsus deflexis vestiti. Adsunt in margine

postico setae duae, caeteris saltem duplo longiores, rectae, barbatae, apice in squamulam hyalinam, rotundatam desinentes. Scutum anale maximum, totum ventrem post quartos pedes occupans, multo latius quam longius, sive 240 μ . long.; 380 μ . lat. (in *G. falcigero* scutum hoc est 180×200). Dorsum pilis simplicibus, sat longis, indutum. Epistoma in spinam longam, basi vix denticulatam desinens. In medio dorso, ad marginem posticum senti antici, sunt vittulae chitineae aliquot, in lineam margini eidem parallelam dispositae, quasi callositates transversae. Terra et quisquilliis sunt exempla aliquando induta. Ad 520 μ . long.; 440 μ . lat. (*G. falciger* foem. est: 440×260).

Habitat in Africa orientali. Collegerunt Cll. Allnand et Jeannell.

GEN. *OLOGAMASELLUS* BERL. 1914.

Fra i caratteri del genere ho indicato anche la fusione dello scudo ventrale della femmina col dorsale, nella sua parte posteriore. Così, nell'*O. aberrans* (tipo del genere) e nell'*O. simplicior* lo scudo ventrale è separato solo sui lati, dal dorsale, mercè una fessura, che va perdendosi alquanto dopo le zampe del 4.º paio, dopo essersi ripiegata verso la linea mediana longitudinale. Ma nell'*O. coleoptratus* (*Hypoaspis coleoptratus* Berl.) la separazione laterale fra lo scudo ventrale e quello del dorso si prolunga fino al margine posteriore, e solo lungo detto margine, in alcuni individui, lo scudo ventrale è fuso col dorsale, ma in altre femmine essi sono separati da una sottile linea, che però non si vede, stando essa sull'orlo posteriore medesimo. Così questi individui aberrerebbero un poco dal genere, il quale però si differenzia dai *Sessiluncus*, in cui tenderebbe ad incorrere, per molti altri caratteri, non fosse altro che quelli presentati dagli scudi ventrali del maschio. Anche in altre specie (*O. striolatus*) che descrivo ora, lo scudo ventrale di talune femmine è più o meno fuso col dorsale, anche nell'estremo ventre, mentre in altre la fessura, che divide questi scudi, si prolunga fino all'orlo posteriore del corpo, ma però lungo questo lo scudo ventrale è fuso col dorsale.

Ologamasellus coleoptratus Berl. (= *Hypoaspis coleoptratus* Berl. Acari Austro-Americ. « Bull. Soc. Ent. ital. », 1888, estr. p. 28, tab. IX, fig. 5, foem.). — Mas, hucusque ignotus, ovatus. Pedes secundi paris femmris calcar nec non genu et tibiae fere ut in *O. simplicior* armatis, sed tibia in latere interno, ad apicem dentibus validis duobus gaudet, ex quibus supremus rotundatus, introrsus valde erectus, inferior acutus, minus erectus. Tarsus basi, interne et superne, singulari processu praedito, sive squamis duabus fere valvas molluscorum bivalvium simulantibus. Mandibulae calcar subrectum, prope basim digiti mobilis proce-

deus, apice acutum, digito eidem subparallelum et sat adpressum. Sternum totum reticulo sat lato ut in foemina impressum. Ad 650 μ . long.: 440 μ . lat. Foemina scuto sternali et genitali totis reticulo sat lato bene exaratis. Melius mensa, 710 μ . long.: 500 μ . lat.

Habitat. Primitus descripta exempla sunt collecta a Cl. Balzan, ad « Buenos Aires », sub arborum cortice: denique, recentius a Cl. Spegazzini, ad « La Plata » et ad « Montevideo ». plurimaeque utriusque sexus et pulli a Cl. Bruck, ad « Buenos Aires », sub petris et ad « La Plata », in nidis formicae: *Acromyrmex lundii*.

167. **Ologamasellus striolatus** Berl. n. sp. — Radius, sat elongate ovalis, O. coleoprato sat similis, sed statura aliisque characteribus (praecipue facilius videnda est sculptura sterni et epigynii ut in O. simpliciore) pedum secundorum maris calcaribus etc. bene distinctus. Elongatius ovalis et pilis (simplicibus) longioribus quam in O. coleoprato. Epistoma in spinam validam, obseuram, longiorem, apice bifidam, basi nullo denticulo auctam desinens. Foem. sterno et epigynio magis strictis quam in supradicta specie et sterni partis mediae, epigynii totius derma exillimis striis adpressis, parallelis, longitudinalibus exaratum. Scutum ano-ventrale obtrapezinum, lateraliter parum a scuto dorsuali sejunctum, postice, sive in extremo corporis margine, cum scuto supradicto concretum. Ad 840 μ . long. 460 μ . lat. Mas scuto sternali tenuissime striolato ut in foemina. Mandibulae calcari ut in O. coleoprato, sed non apicem digiti mobilis attingenti. Pedes secundi paris femure calcare polliciformi, longo, apice rotundato et radula ancto: calcari spiniformi, curto et valido, prope apicem eiusdem segmenti (inferne); genu processu vix elevato, obsolete bituberculato; tibia tantum calcari infero breviter conico: tarso processu nullo. Ad 720 μ . long.: 440 μ . lat.

Habitat. Nonnulla utriusque sexus et pullos collegit Cl. Bruck, ad « La Plata » et ad « Olavaria, Buenos Aires », sub petris.

GEN. *PSEUDOPARASITUS* OUDEM.

168. **Pseudoparasitus meridionalis** G. et R. Can. var. **strictior** n. var. — P. testaceus. Foem. typico pallidior, elongatior, vix minor, scuto epigastrico magis elongato. Ad 540 μ . long.: 300 μ . lat.

Habitat. Plura exempla collegi in museis, ad « Palermo ».

169. **Pseudoparasitus maior** Berl. n. sp. — Saturate badius. Foem. P. meridionali maior et vix elongatior; scuto sternali posterius minus producto et rotundato; scuto hypogastrico elongatiori, tantum lateraliter striis sublongitudinalibus, areas elongatas conficientibus exarato; scuto anali longius trigono; scuto epipodico posterius ultra quartas coxas minus producto. Mas ignotus. Foem. ad 830 p. long.; 430 p. lat.

Habitat. Plura mihi misit exempla huius speciei Cl. Bruck. ad « La Plata » collecta.

170. **Pseudoparasitus angulatus** Berl. n. sp. — P. saturate testaceus. Foem. scuto sternali sat ut in P. meridionali. Scutum hypogastricum strictius quam in P. meridionali, posterius recte truncatum, striis marginibus lateralibus subparallelis, denique in medio transverse exaratum. Scutum epipodicum post quartas coxas in angulum peracutum productum, metapodio lineari valde adpressum. Mas ignotus. Ad 650 p. long.; 410 p. lat.

Habitat in Umbria (« Città di Castello »). Nonnulla vidi exempla collecta in muscis.

171. **Pseudoparasitus obsoletus** Berl. n. sp. — P. badius. Foem. scuto sternali subtrapezino, vix ad dimidias tertias coxas posterius productum, margine posteriori subrecte truncato. Scutum hypogastricum posterius subrotundatum. Scutum epipodicum posterius vix angulatum productum, a metapodiis linearibus sat discretum. Sculptura sterni areolas polygonales delineans; hypogastrici tantum ad margines laterales conspicua, in medio subevanida; scutum anale sublaeve. Differt a P. meridionali Europae et a P. glabrato (sive *Laelaps glabratus* Berl.) Austro-Americae praecipue sterni fabrica; scuto peripodiale posterius minus producto, nec non statura. Ad 500 p. long.; 290 p. lat.

Habitat. Unam foeminam possideo, collectam in « Columbia, U. S. A. », in muscis.

172. **Pseudoparasitus juvenis** Berl. n. sp. — P. testaceus. Foem. scuto sternali trapezino, vix ad summam tertiam coxas producto, margine postico caeteris latiori et sat arcuatim excavato. Scu-

tum hypogastricum strictiusculum, posterius rotundato-truncatum: antcrius (epigynium) minute et bene longitudinaliter striolatum, margine antico evanescenti. Scutum ectopodiceum vitta exillima, coxas posticas marginante significatum, a metapodiis valde remotum. Senta omnia subnitida. Mas ignotus. Ad 480 μ . long.: 250 μ . lat.

Habitat. Nonnulla collegi exempla ad « Bosa », in Sardinia, in muscis.

173. **Pseudoparasitus puellus** Berl. n. sp. — Foemina testacea, consuetae figurae. Epistoma antcrius vix arcuatum. Sternum latum, postice bene arcuato-excavatum. Scutum genito-ventrale ampulliforme, magnum, lineis transversis subparallelis (retrorsus angulatis) lineaque media longitudinali leniter exaratum. Senta parapodica post quartos pedes stricte vittiformia, coxam quartam partim amplexantia, minime retrorsus producta. Metapodia sat elongate bacilliformia. Ad 530 μ . long.; 300 μ . lat.

Habitat ad « Olavaria », prope « Buenos Aires ». Collegit Cl. Bruck et mihi benignissime misit.

SUBGEN. **PSEUDOPACHYS** N. SUBGEN.

Ex gen. *Pseudoparasitus*. Facies gen. *Pseudoparasitus*, sed senta peritrematica cum parapodicis confusa. Pedes secundi paris (in foemina) crassiusculi, apice tarsi mgue valido, ut in *Pachylaelaptinis*, armati. Species typica: *P. P. parasitizans* n. sp.

174. **Pseudoparasitus (Pseudopachys) parasitizans** Berl. n. sp. — Foem. saturate aurantiaco-subbadia. Facies et statura *Pseudoparasiti meridionalis*. Epistoma recte truncatum, margine vix denticulis minimis aucto, in medio spina exili et sat longa, setiformi ornatum. Dorsum nitidum, pilis perparvis et sat paucis numero indutum. Pedes antici magni et robusti, corpore sensim longiores: secundi paris crassi, tantum pilis simplicibus ornati, at in summo apice corniculis binis robustioribus, sed brevibus, armati. Sterni margo posticus rotundato-angulatus. Scutum genito-ventrale

elongate ampulliforme, lateribus rectilineis et intersese parallelis, posterius recte truncatum et scuto anali trigono arcu contiguum. Scuta peritrematica post quartas coxas valde angulatum producta, sed a scuto genito-ventrali sat discreta. Metapodia bacilliformia, a scutis caeteris bene remota. Ad 530 μ . long.: 300 μ . lat.

Habitat. Collegi super Talpam europaeam, Patavii.

175. **Ololaelaps platensis** Berl. n. sp. — Foem. *O.* veneto valde similis, sed scutulorum fabrica diversa. Sternum extremam tertiam coxam attingens, nitidum. Scutum peritrematicum ad extremas quartas coxas desinens, a scuti genito-ventralis angulo antico remotum, sed scutum metapodicum lineare perlongum adest, ad angulum scuti parapodici incipiens et juxta angulum supradictum scuti genito-ventralis longe retrorsus decurrens. Scutum genito-ventrale subnitidum. Ad 650 μ . long.: 490 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Collegit Cl. Bruck.

SUBGEN. **CYPHOLAEELAPS** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Ololaelaps* Berl. Generis characteres, sed scutum genito-ventrale ab anale sejunctum (quanvis contiguum). Typus: *O. C. haemisphaericus* n. sp.

176. **Ololaelaps (Cypholaelaps) haemisphaericus** Berl. n. sp. — Foem. saturatius badia, nitidissima, breviter ovalis, dorso quam maxime convexo, ita ut animal fere haemisphaericum sit. Scutum dorsuale valde in ventre lateraliter inflexum, pilis aliquot exilioribus, sed sat longis, raris, simplicibus ornatum, non e margine protrusis, nisi extremis duobus. Epistoma in mucronem sat magnum in medio productum, edentulum. Scutum anale perfecte obtriangulare. Scutum genito-ventrale in ventre transverse striatum, anterieus (in regione epigynii) utrinque signo late ovali, inferne interrupto. Sternum cum endopodiis continuum, pilo posteriori longo, plumosulo, introrsus recurvo. Ad 730 μ . long.: 550 μ . lat.

Habitat. Collegit Cl. Bruck ad « La Plata ».

177. **Eulaelaps brucki** Berl. n. sp. — Foem. testaceo-badia. Differt a caeteris speciebus hucusque notis praecipue sento genito-ventrali aliquanto strictiori: sento anali perfecte trianguli aequilateri forma: metapodiis obtrigono-ovatis, multo minoribus quam in caeteris hucusque notis speciebus. Epistoma antrorsus productum, spinulis altis et densis ornatum. Ad 1120 μ . long.; 700 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Collegit Cl. Bruck, cui speciem reverentissime dicatam volui.

178. **Hypoaspis tripodiger** Berl. n. sp. — Foem. testacea, valde elongata, pilis aliquot sat longis dorsualibus. Scutum dorsuale strictius cordiforme, postice angulatum peracutum, sat curvum. Scutum sternale fere ampulliforme, quod post secundos pedes sit aliquanto latius et rotundatum. Scutum genito-ventrale perstrictum, sagittiforme, parum post quartos pedes productum et vix dilatatum, valde (sive tota longitudine sua) a sento anale perparvulo, elongate ovali, remotum. Jugularia sento unico pallidiori, subevanido, transverse pluries striato significata. Epistoma transverse truncatum, vix arcuatum, tenuissime denticulato-serrulatum. Pedes secundi paris caeteris multo crassiores: femure inferne spina validiori, conica, acuta, recta armato: genu ungue singulo, sat debili: tibia inferne spinis robustis, sat longis, peracutis duabus: tarso spinis validis inferis duabus, dorsuali una, apicalibusque tribus perrobustis, leniter incurvis, calcariformibus, quasi tripodem circa ambulacrum sistentibus validius armato. Pedes 3ⁱⁱ et 4ⁱ paris spinosissimi, fere ut in *Hypoaspis aculeifer*. Ad 600 μ . long.; 280 μ . lat.

Habitat. Duo collegit exempla Cl. Bruck, ad « La Plata », in nidis formicae: *Aeromyrmer hundi*.

179. **Hypoaspis atomarius** Berl. n. sp. — Foem. testacea, elongate ovato-cordiformis, bene humerata. Scutum dorsuale elongatum, usque ad extremum abdomen productum, posterius rotundatum, ad latera, post humeros, tenuiter excavatum. Pili simplices medioeres in dorso et in ventre sunt. Epistoma antrorsus rotundatum, totum denticulis minimis serrulatum. Pedes secundi paris caeteris vix crassiores (quartos crassitie aequantes), femure inferne spina validiori armato, genu spina una vix pilis crassiore; tibia

spinis gracilibus duabus: tarso, praecipue sub apicem, spinoso. Sternum magnum, minutissime punctulatum, ad extremas tertias coxas undulatum truncatum. Scutum genito-ventrale vix inter quartas coxas strictius, valde posterius productum et rotundatum, ab ano sat remotum. Scutum anale mediocre, obtrigono-rotundatum. Ad 400 μ . long.; 190 μ . lat.

Habitat. Plura exempla collegit Cl. Paoli ad « Mogadiscio », in « Somalia italiana », super Coleoptera.

SUBGEN. **STRATIOLAE LAP S** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Hypoaspis*. Typus: *Laelaps (Iphis) miles* Berl. Adde: *Laelaps (Hypoaspis) gryllotalpae* Berl.; *H. S. rugosissimus* n. sp.; *H. S. cardiophorus* n. sp.

180. **Hypoaspis (Stratiolaelaps) gryllotalpae** Berl. var. **afer** Berl. n. var. — Cum specie typica convenit praecipue senti dorsalis fabrica setarumque trunci (quae sunt piliformes, sed inferne spinula una in medio auctae); parum differt sento genito-ventrale vix latiori quam in typico eademque statura. Epistoma antrorsus angulatum valde productum, alte denticulato-serrulatum. Foem. ad 1050 μ . long.; 600 μ . lat.

Habitat. Collegerunt Cll. Alluand et Jeannel, in Africa orientali.

181. **Hypoaspis (Stratiolaelaps) fuscus** Ber. n. sp. — Foem. testaceo-fusca, ovalis. Scutum dorsuale cordiforme, vix ad latera (ad quartas pedes) sensim sinuato-impressum, postice angulato-rotundatum, totum reticulo bene conspicuo exaratum. Pili trunci curti, crassiusculi, sed simplices, apice acuti, verticis perlongi (duplo caeteris longiores). Epistoma recte truncatum denticulatumque, sed in medio, in mucronem spiniformem, longum, acutum desinens. Sternum trapezinum, vix post secundas coxas productum, postice arcuato-excavatum, reticulo sculptum. Scutum genito-ventrale ampulliforme, sat post quartas pedes productum, lineis longitudinalibus in parte stricta, denique lineis circularibus, in lata, bene exaratum. Scutum anale parvum, transverse ovale. Pedes robusti, fusci, dermate areolato, rugosi. Coxa primi paris.

ad apicem, interne unidentata. Mandibulae chela picea, magna (ad 200 μ . long.). Ad 1000 μ . long.: 630 μ . lat.

Habitat. Collegerunt in Africa orientali Cl. Alluaud et Jeannel.

182. **Hypoaspis (Stratiolaelaps) rugosissimus** Berl. n. sp.
— Foem. testaceo-fuliginea, ovalis, sat lata, bene humerata. Scutum dorsuale sat late obtrigono-cordiforme, totum elegantissime et sat crasse reticulatum. Pili corporis sat breviusculi, omnes parum dilatato-remiformes, vel folium sat stricte lanceolatum imitantes, apice spinula acuta terminati, leniter introrsus incurvi, inter sese statura pares, sed verticis aliquanto longiores. Derma dorsi et ventris scuta circumdans, totum transverse rugis et plicis crassiusculis, inconsuete et mire sculptum. Sternum magnum, trapezinum, longius quam latius, postice rotundato-truncatum, reticulo crasso ornatum. Scutum genito-ventrale subovale, vix post quartos pedes latius, postice rotundatum, crassa sculptura impressum. Scutum anale cordiforme, perparvum, rotundatum, rugis foramini anali concentricis crasse signatum. Rostrum superne striis transversis serrulatis, retrorsus arenatis, tribus, ad basin signatum. Epistoma linea recta, transversa terminatum. Ad 700 μ . long.: 440 μ . lat.

Habitat in insula « Giava ». Collegit Cl. Jacobson.

183. **Hypoaspis (Stratiolaelaps) cardiophorus** Berl. n. sp.
— Foem. Pallide terreo-fusca, ovalis, post humeros dilatatula, humerata. H. S. rugosissimo sat similis propter senti dorsualis et ventralium sculpturam, pilorum corporis fabrica, sed tamen diversa praecipue propter derma circa scuta non rugosum, sed lineolis minimis consuetae dermatis nudi sculpturae signatum. Scutum dorsuale aliquanto strictius trigonum et minus crasse reticulatum. Sternum ut in H. S. rugosissimo, sed in media parte postica sublaeve. Scutum genito-ventrale post quartos pedes magis dilatatum, quare subampulliforme est. Epistoma in mucronem acutum, longum et fortem, basi utrinque denticulatum, desinens. Rostrum basis, ad dorsum, lineis subreticulata: sed lineae non bene transversae sunt, nec serrulatae. Ad 670 μ . long.: 430 μ . lat.

Habitat. Unum exemplum collegit Cl. Bruck, ad « La Plata », in nidis formicae: *Acromyrmex lundii*. An casu ibi occurrens?

SUBGEN. **GYMNOLAE LAP S** BERL. N. SUBGEN.

Ex gen. *Hypoaspis* Can. Typus: *Laelaps myrmecophilus* Berl.
— Adde: omnes fere species myrmecophilas.

184. **Hypoaspis (Gymnolaelaps) caudicomatus** Berl. n. sp.
— Testaceo, badiusculus, valde elongate ovalis (foemina tamen post humeros gradatim strictior), postice rotundatus. Pili marginis et dorsi simplices, exiliores, post quartos pedes longiores, in margine postico sat longi, duo medii maiores, ad 120 μ . in foemina longi, in mare numerosiores. Epistoma subrecte truncatum, margine serrulato, vix aliquando in medio denticulo caeteris maiori aucto. Pedes secundi paris genu validius inferne unispino; tibia spinis binis robustioribus; tarso spinis conformibus pluribus; tertii paris spinis aliquanto minus robustis; quarti subdebilibus. Foemina mare minus bene ovalis et elongatior. Sternum circiter sesqui longius quam latum, postice recte truncatum, subnitidum. Scutum genito-ventrale strictum et elongatissime ovale, usque ad scutum anale triangularis (angulis rotundatis) forma, productum ibique rotundatum. Metapodia scutulo minimo interiori subrotundo, alioque externo bacilliformi, sat longo significata. Ad 780 μ . long.: 410 μ . lat. Mas melius ovalis, ad 650 μ . long.; 370 μ . lat.

Habitat. Marem unum foeminasque duas collegit Cl. Bruck, in nidis formicae *Aeromyzae luridi*, ad « La Plata ».

185. **Hypoaspis (Haemolaelaps) phialiger** Berl. n. sp. — Foem. sat pallide testacea, ovalis, dorso setis mediocribus (posticis longiusculis), robustulis induto. Spinae in pede secundi paris sat debiles et in quarto (secundum subgen. characterem) sat robustae. Vitta gularis spinulis seriatis armata. Sternum late trapezinum, margine postico irregulariter undulato-excavato. Scutum genito-ventrale sat magnum, ad quartas coxas strictum, post quas eodem spatio, quo a sterno separatur, est productum, margine postico rotundato, valde a sento anali obtrigono, parvo, postice acuto separatum. Mandibulae appendicula sat magna, hyalina, primitus ovata,

deinde constricta et rursus aliquanto globose inflatula, denique attenuata et acutissime desinens, parte ista subtiliori retrorsus inflexa,*quasi phialae vitreae more configurata. Ad 730 p. long.: 400 p. lat.

Habitat. Unum invenit exemplum Cl. Bruck, in nidis formicae: *Aeromyrmer lundii*, ad « La Plata »: an casu ibi occurrens?

186. **Hypoaspis (Haemolaelaps) callosus** Berl. n. sp. — Poem. Testacea, ovalis, setis spiniformibus, medioeribus, praecipue postice, ornata. Pedum anticorum femur inferne callo subrotundo, chitineo, tuberiformi, sat obscureo anctum. Vitta gularis obsolete spinuligera. Chela digitis curtis et robustis: appendicula foliiformi basi lata, sub apice retrorsus, juxta digitum mobilem deflexa. Ad 640 p. long.; 410 p. lat.

Habitat super *Lophuromys zena*, in Africa orientali. Collegit Cl. Rothschild.

187. **Myrmonyssus titan** Berl. n. sp. — Poem. subalbida, scutis, rostro pedibusque sat bene terreo-fuligineis; pyriformis, sat elongata, postice subacuta. Scutum dorsuale late rhombicum, tantum dimidium dorsum anticum obtegens, margine postico crenulato. Epistoma in squamam angulato-rotundatam productum, hyalinum. Sternum breviter trapezinum, non ultra secundas coxas productum, margine postico crenulato. Scutum genito-ventrale parvum, strictum, antice striato-evanescens, postice acutum, parum post quartas coxas productum, fere in medio ventre desinens, qua re a scuto anali apicali, minimo, subrotundo (utrinque pilo cylindrico, apice papilliformi, mediocri ornato) quam maxime remotum. Peritremata marginalia, usque ad secundas coxas producta. Corpus subglabrum. Species inter congeneres longe maxima. Ad 1350 p. long.: 950 p. lat.

Habitat. Speciem hanc, certe myrmecophilam, collegerunt Cl. Albrand et Jeannel, in Africa orientali.

188. **Ameroseius serruliger** Berl. n. sp. — Albido-hyalinus, tarsis anticis incoloribus. Facies A. tenelli, sed aliquanto elongatior

pilisque corporis curtioribus (nam postici 60 μ . sunt longi). Derma dorsi totum tenuissimo reticulo sculptum, vix conspicio. Pili dorsi duoque ventris ad marginem posteriorem arenati, costula duriori, lateraliter fulti, interne membranula serrulata dilatati, ita ut parvulos cultros serrulatos simulent. Pili verticales late plumosi, parvi. Sternum quadratum, margine anteriori linea chitinea, antrorsus valde arcuata, duriori praeditum, postice subtruncatum, angulis rotundatis. Epigynium sat elongate rectangulum, leniter trapezinum. Scutula duo transversa, vittiformia sunt inter epigynium et scutum ano-ventrale. Hoc magnum, subrectangulum, antice leniter excavatum, postice rotundatum, totum reticulo senti dorsualis simili tenuiter sculptum, longius quam latius, sive $156 \times 120 \mu$.). Ad 400–420 μ . long.; 230–260 μ . lat.

Habitat. Foeminas innumeras vidi collectas a Cl. Bruck ad « La Plata ».

189. **Amblyseius fraterculus** Berl. n. sp. — Bene badius, subhemisphaericus, perconvexus. Foem. Scutum sternale sat breve, anterius incisum; posterius late arenatum excavatum, reticulo bene sculptum, multo latius quam longius (60×100). Scutum genitale in medio ad marginem anticum spina (an figura spiniformi?) peracuta auctum, in medio laeve, ad margines lineis convergentibus subreticulato-striatum; linea margini laterali subparallela bene exaratum; late trapezinum (110×130), areolis vix pallidioribus utrinque tribus, in lineas sublongitudinales, sed antrorsus convergentes dispositis, subovalibus vel rotundis, antrorsus statura decrecentibus signatum. Scutum ano-ventrale late obtrigono-rotundatum, postice angulatum, multo latius quam longius (130×180). Setae corporis sat longae, quod posticae fere corporis dimidium aequent latitudinem (120 μ . long.). Ad 420 μ . long.; 330 μ . lat. Mas. Calcar mandibulae digito mobili longius, transversum, circiter in medio angulo subrecto plicatum, in angulo laminula trigona vix expansum, apice subrotundatum. Foemina sua vix minor et magis ovalis, melius humeratus et setis posticis vix curtioribus. Ad 330 μ . long.; 220 μ . lat.

Habitat communior ad « La Plata » et « Buenos Aires », etiam in nidis formicarum (*Aceromyrmer lundii*). Innumera exempla

ntriusque sexus collegerunt et mihi miserunt Cl. Bruck et Sp-gazzini.

190. **Amblyseius hexagonus** Berl. n. sp. — Foem. Testacea vel badia, ovato-hexagona. Scutum sternale sat breve, anterius subarenatum, posterius leniter arcuato-excavatum, multo latius quam longius (70×110). Scutum genitale campaniforme, in medio prope marginem anticum vix vitta parva, transversa, obscuriori signatum; in medio laeve, nulla area pallidiori ornatum, vix lineis convergentibus prope lineam mediam, longitudinalibus impressum (140×125). Scutum ano-ventrale medioere, subobtrigono-rotundatum, postice subacutum, paulo latius quam longius (120×145). Pili corporis curti: postici tantum 70 μ . long.; sive quartam partem corporis latitudinis non aequantes; caeteri curtiores. Pedes antici magni, caeteris longiores (480 μ .) et crassiores, corpore eodem multo longiores. Ad 420 μ . long.; 300 μ . lat.

Habitat sat communis ad « La Plata », cum *A. fraterculo*. Coll. Cl. Bruck.

191. **Amblyseius perlongisetus** Berl. n. sp. — Pallide terreus, rubro variegatus (propter intestina figuram ut depinxit Koch pro *Zercon festivus*, C. M. A. Deutschl. 27,8 praebentia). Pedes concolores, tamen apicem versus vix fusciores. Foem. sentis omnibus difficiliter conspicuis, quia corpori concoloribus, laevibus. Sternum sensim trapezinum, anterius tenuiter incisum, posterius vix arcuatim excavatum, parum latius quam longius. (sive 80 μ . \times 120 μ .). Epigynum in margine antico figuram chitineam late Δ -formem, in medio, praebens, campaniforme, postice truncatum, aequae longum ac latum (100 μ . \times 100 μ .). Scutum ano-ventrale ab epigynio valde remotum, multo longius quam latius, subrectangulum, vix post anum rotundato-angulatum. Metapodia utrinque duo, interius minus, ambo elongate amygdaliformia. Setae peculiare huius generis valde longiores quam in omnibus congeneribus speciebus, sive (Videas « Redia », vol. X, fasc. I, p. 143. 144), seta A. 135 μ . long.; P. 400 μ .; L. 200 μ .; seta genualis 4ⁱ paris 200 μ . long.; humeralis 180. Ad 500 μ . long.; 320 μ . lat.

Habitat. Plura collegit exempla Cl. Bruck, ad « La Plata ».

CRYPTOSTIGMATA II.

192. **Sphaerozetes (Trichoribates) glaber** Berl. n. sp. — Fuliginosus, ovato-orbicularis, abdomine perfecte glabro. In dorso adsunt area porosa adalaris magna, rotunda vel vix ovata: duae sunt mesonoticae, vix post lineam mediam transversam (utrinque una); dubie duae aliae rotundae, magnae sunt prope marginem posticum (singula utrinque). Lamellae magnae, ad marginem cephalithoracis decurrentes, antice parum porrectae, bidentes, dente externo vix interiori maior, interse se sat discretae et tenui ponte, undulato conjunctae. Organa pseudostigmatica sat longa, clavato-truncata, transverse extrorsus porrecta. Setae interlamellares, lamellares et genuales magnae. Ad 1020 μ . long.; 760 μ . lat.

Habitat in « Nuova Caledonia ». Collegerunt exemplum Cll. Sarrasin et Roux, ad « Hienghiene », sub petris.

193. **Oribatella trichoptera** Berl. — Nigra, triunguis, capitethorace badio-fusco. Statura O. decumanae, quamvis minus lata. Lamellae fuligineae, profundius antice incisae, interne ramulum chitineum ad basim cephalithoracis emittentes, qui ramuli interse concurrunt, sed non attinguntur. Vertex peracutus. Organa pseudostigmatica cylindrica, spinulis minimis asperata. Notogastrum pilis mediocribus ad lateres, praecipue postice ornatum. Adest seta perlonga, robustior, scabrata, nigrescens, caeteris notogastri pilis circiter triplo longior et robustior, ad basim alarum, prope marginem anticum. Areae porosae utrinque quatuor, in serie margini laterali et postico parallelae sunt in dorso distributae, rotundae, sat parvae, anticae tamen caeteris duplo maiores. Ad 600 μ . long.; 400 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Coll. Cl. Bruck.

194. **Nothrus (Acronothrus) alluaudi** Berl. n. sp. — Fuliginosus, consuetae figurae specierum huius subgeneris: aliquanto latior quam N. A. rothschildi, a quo differt praecipue propter tu-

bereulorum posticorum distributionem. Tuberculi isti sunt enim statura ut in *N. A. rothschildi*, sed omnes interese basi valde appressi et contigui, ita ut brevissimo spatio simul e apice abdominis utrinque exoriantur. Margo abdominis antiens tuberculis minimis, curtissime piligeris, quatuor ornatus. Cephalothorax et pedes ut in *N. A. rothschildi* armati. Ad 1400 μ . long.: 650 μ . lat.

Habitat. Unum collegerunt exemplum Cl. Alluaud et Jeannel, in Africa orientali.

195. **Nothrus (Acronothrus) rothschildi** Berl. n. sp. — Fuliginens, consuetae figurae in speciebus huius subgeneris. Tuberculi piligeri extremi abdominis (sive lateralis extremus; postico-intimus et postico medius) omnes interese statura subpares, vix duplo longiores quam latiores et interese spatio longitudinem cuiusdam aequanti separati nec non pilis curtis undulatis, vix duplo tuberculo eodem longioribus, praediti. Pedes tuberculis piliferis minimis, vix conspicuis; quarti paris tuberculis subnullis. Abdominis maxima latitudo ad quartas coxas. Cephalothorax praeter tuberculos verticales, piligeros, maiores, etiam tuberculo minori, longe setigero ad primas coxas, alioque vix ante stigma utrinque est ornatus. Ad 1700 μ . long.; 600 μ . lat.

Habitat. Unum vidi exemplum collectum a Cl. Rothschild, cui reverentissime speciem perpulchram dicatam volui, in Abyssinia.

196. **Heminothrus robustior** Berl. n. sp. — Fuliginens. Facies *H. palliati*, sed statura valde maiore, pilis corporis aliquanto curtioribus; organis pseudostigmaticis cylindricis. Dorsum abdominis subcomplanatum, aliquando excavatum. Ad 1050 μ . long.: 600 μ . lat.

Habitat. Plurima vidi exempla collecta a Cl. Bruck, ad « La Plata ».

FAMILIA MALACONOTHRIDAE.

In confronto della famiglia *Hypochthoniidae*, questa, che stabilisco ora, dei *Malacothridae* è caratterizzata dall'addome indiviso, sebbene una distinta traccia di segmentazione multipla si possa vedere nel notogastro di talune specie, ad es.: di *Lohmannia marcioides*, ma una vera e propria segmentazione non esiste.

La famiglia *Malacoethridae*, certo la più bassa fra gli Oribatidi, si può dividere in due tribù, cioè :

- Foramen pseudostigmaticum nullum *Malacoethrini*.
- Foramen pseudostigmaticum conspicuum *Lohmanni*.

Quest' ultima tribù comprende i generi : *Lohmannia* Mich. : *Perlohmannia* Berl., *Epilohmannia* Berl., *Malacoangelia* Berl., *Enlohmannia* Berl.

GEN. *PERLOHMANNIA* BERL. N. GEN.

Typus : *Lohmannia insignis* Berl. Hibernia. (Adde : *L. dissimilis* Hewing, Anglia ; *P. eximia* Berl. Amer. bor.).

GEN. *EPILOHMANNIA* BERL. N. GEN.

Typus : *Lohmannia cylindrica* Berl. Italia. (Adde : species hic descriptas).

GEN. *LOHMANNIA* MICH.

Typus : *Michaelia paradoxa* Hall. Germania. (Adde : *L. murcioides* Berl., Italia ; *Hypochthonius texanus* Banks, Texas ; *L. aciculata* Berl., Italia ; *L. rubescens* Can., N. Guinea ; *L. parallela* Berl., Somalia).

197. ***Epilohmannia ovalis*** Berl. n. sp. — Saturate badio-caestanea: abdomine subovato, ad latera valde undulato-impresso, anterieus sat stricto, pilis longis ornato. *E. cylindricae* Berl. Europae sat similis, sed maior, et supradictis characteribus aliisque distincta. Ad 670 μ . long.: 300 μ . lat.

Habitat ad « La Plata ». Coll. Cl. Bruck.

198. ***Epilohmannia puella*** Berl. n. sp. — Testaceo-badia. Sat *E. cylindricae* subsimilis, sed marginibus cephalithoracis hand dentatis, vix undulatis, pilisque corporis curtioribus, nec non statura minore. Abdomen subcylindricum, vix cephalotorace anterieus latior. Ad 440 μ . long.: 170 μ . lat.

Habitat in « Florida (Lake City.) ».

199. **Epilohmannia amygdaliformis** Berl. n. sp. — E. testaceo-badia. Abdomen perfecte amygdaliformis, sive elongate ovalis, minime ad humeros impressus, totus pilis sat longis, sed exillimis, aequedissitis ornatus. Derma totum, etiam cephalithoracis, punctis pallidioribus, maioribus et minus interse appressis quam in E. cylindrica sculptum. In cephalothorace unum tantum par pilorum video, ante foramina pseudostigmatica insitum, aliud in aliis speciebus occurrens nulla ope hic conspiciere possum. Pedes omnes undique dermate areolato-scabrato. Cephalothorax non dentibus lateralibus ad pedum originem auctus. Ad 530 p. long.; 240 p. lat.

Habitat. Collegerunt Cll. Alluand et Jeannel in Africa orientali.

200. **Lohmannia parallela** Berl. n. sp. — Testacea, M. murciodi Berl. valde similis, sed multo minor, pallidior, lateribus corporis interse perfecte parallelis; setis omnibus longioribus; organis pseudostigmaticis densius barbulato-ramosis (ramulis numero circiter 17). Ad 450 p. long.; 210 p. lat.

Habitat. Plura exempla huius speciei vidi collecta in lignis putribus, ad fauces Jubae, in « Somalia italiana », a Cl. Paoli.

SYNONYMA.

Il sottogenere *Discourella*, da me fondato altra volta (« Redia », vol. VI, fasc. 2.º, p. 378, 1910) come sottogenere di *Trachyuropoda* parmi debba piuttosto rientrare fra i *Polyaspidini* e fare genere a sè, distinto dal gen. *Trachytes*, che gli è il più vicino, col quale concorda anche per la spoglia giovanile persistente, che avvolge gli adulti, per lo scudo ventrale intero anche nelle femmine. La specie tipica e la mia *Trachyuropoda (Discourella) discopomoides* (loc. cit.), che però è sinonimo della *Celaeno modesta* Leon.; ciò che ho riconosciuto col confronto coi tipi del Leonardi. La sinonimia di questa specie è complessa, perchè io la ho descritta due volte sotto nomi diversi, tratto in errore dalle parvenze della tunica e delle differenze tra animali nudi e vestiti. Ora però, dietro nuovo esame delle mie specie, trovo che la sinonimia è la seguente:

Celaeno modesta Leon., 1899. = *Trachyuropoda (Janetiella) bella* Berl. (Firenze) 1905; = *Trachyuropoda (Discourella) discopomoides* Berl. (Piemonte) 1910.

Gli estratti di questa Memoria furono pubblicati il 23 Agosto 1916.